

NAŠ ČASOPIS

GLASILO SOCIALISTICNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VRHNICA

LETO IX

ŠTEVILKA 82

DECEMBER
1981

Povečati kmetijsko proizvodnjo

Če dneva v dan je hrana dražja. Še dražja bo, če jo bomo morali plačati. Zaradi tega dejstva moramo priti do množičnega ter začetnega družbenega spoznanja, da je pomembno dosledno uresničevanje zemljiške politike, da je izredno pomemben odnos do vsakega hektarja plodne zemlje in kako potrebna so nam dejstva za še produktivnejšo kmetijsko proizvodnjo. To so najsplošnejša dejstva, iz katerih je izhajala razprava na seji občinske konference ZKS, ko so komunisti razpravljali o uresničevanju stališč in usmeritev 11. seje CK ZKS ter obravnavali stališče in možnosti razvoja kmetijstva v občini.

Poudarjeno je bilo, da je v celotni družbi še vedno premalo izražena zavest, da mora biti dolgoročno razvojna strategija in strategija zagotovitve hrane (poleg energije in surovosti), zato je nujno več pozornosti posvetiti vprašanju socializacije preobrazbe kmetijstva in gozdarstva ter uresničevanju razvojne politike tudi v kmetijsko gospodarski dejavnosti. Zato pa moramo temeljito poznati razmere na področju kmetijstva tudi v občini — kakšen pomen in vlogo ima, kje so problemi in ovire za njegov razvoj. Pomembno je, da spoznamo razvojne možnosti in potujemo usmeriti to vedno po-

membnejšo dejavnost v tako smer, da bo lahko čim več proizvodila in je nujno, da usmerimo urbanizacijo na področja, ki so za kmetijstvo manj primerna. Nedvomno je tudi razdrobljenost kmetijske proizvodnje čedalje očitnejša. Do sedaj smo storili bore malo, da bi se zmanjšala, zato bo nujno začeti z urejanjem zemljišč, je bilo poudarjeno v razpravi. Nedopustno je tudi, da so zaradi lastništva zemljišč ta slabo ali samo na pol obdelana, na področju gozdarstva pa bo nujno ravno pri kooperantskih odnosih napraviti več reda.

Dogovorili so se, da je potrebno ob razpravah o poročilu o stanju kmetijstva in gozdarstva v občini čim preje

izoblikovati skupni program družbene in politične akcije v občini, za kar so odgovorni izvršni svet in drugi organi in organizacije, ki delujejo na področju kmetijstva in gozdarstva. (Nekoliko poglobljenjši prispevek o kmetijstvu v naši občini bomo objavili v prihodnji številki časopisa).

Na seji so spregovorili o aktivnosti mladih v sistemu socialističnih samoupravnih odnosov in menili, da je delo zveze komunistov tudi stalno delo z mladimi. Vendar ni najboljša povezanost med osnovnimi organizacijami ZSMS in ZK. Poskušali so najti vzroke za nedelo mladih v nekaterih okoljih in ugotavljali, da moramo enkrat že zagotoviti (v nekaterih okoljih) enakopraven položaj mladincev v družbenopolitičnem sistemu. Če se bomo v vseh sredinah zavzeli in pritegnili mlade ljudi, potem bomo še vedno ostajali le na pol poti — pa naj bo to v krajevni skupnosti, v socialistični zvezi, v zvezi sindikatov, v delegacijah in samoupravnih organih. Torej prva naloga je vključiti mlade v vse organe, družbenopolitične organizacije in delegacije. Za to je prilika ob skorajšnjih volitvah. Seveda pa bodo morali mladi vzpostaviti še neposrednejšo povezavo s svojo bazo, to je z osnovnimi organizacijami v združenem delu in v krajevni skupnosti.

Srečno novo leto!

Spet je leto naokrog. Leto naporov in prizadevanja, uspehov in tudi neuspehov, zmag in tudi porazov, veselih in žalostnih trenutkov. Minilo nam je v trenutku — en sam večji korak, pa že pozabljamo prejšnjega.

Leto, kot so bila prejšnja, a vendar drugačno, stabilizacijsko. Spet delamo obračune..

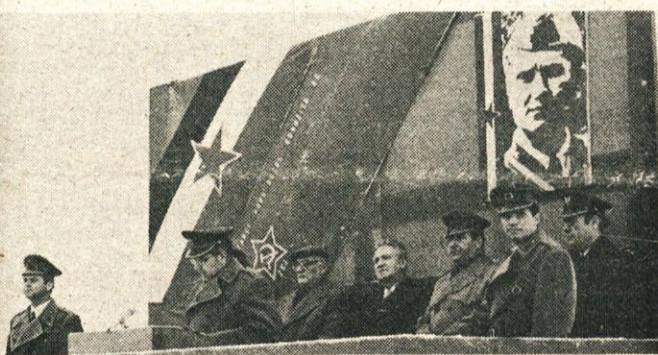
Vse bo ostalo v nas kot prijeten (morda zoprn) spomin, spominjali pa se bomo samo »najmočnejših« doživetij.

Ti koraki let so pri mnogih od nas že pravi tek. Še ob Novem letu se ne ustavimo, saj je to vendar čas, ko je treba postoriti tisoč stvari: kupiti darila, napisati čestitke, pripraviti slavnostno večerjo, okrasiti stanovanje...

Če naj bo novoletni čas čas takih in drugačnih obračunov, pa še ne pomeni, da se ne smemo za trenutek ustaviti in razmisliti:

Ali smo z nadzvočno hitrostjo svojega vsakdana res tako idealno ravnali v tem letu, da se je splačalo? Se je! Mogoče smo kaj tudi zamudili? Kaj neponovljivega? Upamo, da ne! Če pa smo, tega ne bomo v letu, ko bo treba še bolj pohiteti, še bolj prijeti za delo. In lepi trenutki in zadovoljstvo so tudi ob delu.

Veliko sreče, zdravja, uspehov in lepih trenutkov v novem letu 1982! UREDNIŠTVO

Štridesetletnica ustanovitve Jugoslovanske ljudske armade. Za ta praznik je bila v občini vrsta slovesnosti. Najveličastnejši je bil zbor pripadnikov JLA v naših enotah, kjer so podelili priznanje, odlikovanja in napredovanja posameznikom in pohvale najboljšim enotam (fotografiji).

Na predvečer je bila v Cankarjevem domu svečana akademija. Na srečanju vseh struktur, ki so vključene v splošni ljudski odbor in

družbeno samozaščito, so podelili priznanja in napredovanja pripadnikom teritorialne obrambe ter rezervnim starešinam. Predsednik komiteja za SLO in DS Jože Perpar je FRANCU KRANJCU izročil zvezno plaketo ZRVS in ZDRAVSTVENEMU DOMU priznanje republiškega sekretariata za LO. Občinska skupščina pa je domu JLA podelila kinoprojektor.

Prireditve, govori, predavanja in srečanja so izpričala trdno odločitev, da nadaljujemo začetno pot.

Poročilo IO Sklada za gradnjo šol in VVZ

Da bi delo na šolskih objektih v Logu in Borovnici potekalo nemoteno, se je izvršni odbor v času od meseca maja do izgradnje obeh šol srečeval z vrsto problemov, ki jih je moral skupno zženirirati intenzivno in pravočasno reševati. Izdelava analiz po podatkih finančnih sredstvih v višini 22.000.000 din za dokončanje šol v Logu in Borovnici je bila predstavljena občanom, devcem in Ljubljanski banki. Z odobritvijo dodatnih sredstev je sklad z izvajalci del pravočasno sklenil anekse k obstoječim pododbam in s tem omogočil, da so dela na finalizaciji potekala nemoteno.

Izvajalci del so se v zaključni fazi srečevali z operativnotehnično problematiko, kar je povzročilo, da je pri tehničnem pregledu obeh objektov več pripomb. Tehnična prevzema, ki sta bila zadnji teden v mesecu avgustu, sta obvezovala izvajalce, da so morali opraviti vrsto popravil in izboljšav.

Prvi rednim poukom in uporabo prostora so na šoli Log pričeli začetku septembra. Kuhinja in tehnična stanja še nista bili gotovi in so se izvajalci še nadaljevali, v mesecu septembra in oktobra. Tudi dodatni popravili in izboljšave so bili v teku. Zaradi odložitve priprave objekta v začetku oktobra je zaradi nedokončane ureditve morala biti preložena 27. november.

Obveze iz tehničnega prevzema, ki so bile za šolo v Borovnici obvezne, so izvajalce za odpravo popravil in izboljšav v po odpravi le-teh so z rednim poukom v novih prostorih pričeli pred otvoritvijo šole, ki je bila 26. decembra.

Za oba objekta izvršni odbor skupno z uporabnikom in inženiriranjem vrši pregled funkcionalnosti in kvalitete ter odpravlja opažene pomanjkljivosti. Izvajalceva garancija obveznost je dve leti.

Objekta bosta definitivno zaključena, ko bo zaključen finančni del (kolavdacija) in usklajen z dejan-

skim vgrajenim stanjem posameznih izvajalcev.

Planirano je bilo, da bo do zaključka prišlo že meseca novembra in v mesecu decembru izdelana analiza po posameznih objektih med projektiranim (pogodbenim) vgrajenim stanjem in posredovanjem preko občinskega glasila občanom!

Ker izvršni odbor s strani inženiringov omenjenih podatkov še ni prejel, bo analizo posredoval v mesecu februarju in s tem podal tehnične in finančne podatke za posamezna objekta.

S sprostitvijo šolskih prostorov v stari šoli Log je bilo omogočeno, da izvršni odbor prične z deli za adaptacijo le-teh za potrebe VVZ.

Izvršen je ogled prostorov, določen namen in v delu je pripis del, ki ga je potrebno pripraviti za minimalna dela, da bi prostori lahko služili novi funkciji. Zaradi težav z denarjem so dela leta 1981 izpadla (rebalans plana) in se bodo pričela v januarju — februarju.

Enak problem je nastal s sprostitvijo prostorov v šoli Borovnica in se bo z minimalnimi deli pričelo po pridobitvi potrebnih sredstev.

O tej problematiki in pridobitvi tehničnih podatkov bomo razpravljali na prvi seji IO v mesecu januarju.

IZVRŠNI ODBOR SKLADA ZA GRADNJO ŠOL IN VVZ

Slavnostno odprta šola Log-Dragomer

Pomemben dosežek

Vsako praznovanje je obeleževanje nekega posebnega dogodka in vsak praznik pomeni za neko skupnost posebno pomemben dogodek. Takšno je bilo osrednje občinsko praznovanje dneva republike, ko smo slavnostno odprli novo osnovno šolo Log-Dragomer.

»Delovni ljudje in občani smo ponosni na ta dan in veseli, da ga lahko praznujemo z novo, delovno zmago, ki jo upravičeno lahko uvrščamo med pomembne dosežke naše skupnosti. Pridobili smo novo vrednoto, ki ne pomeni samo, da je naša občina bogatejša za skoraj 8 milijard dinarjev (starih), temveč pomeni novo zmago družbenega dogovarjanja in sporazumevanja in dokazuje visoko zavest delovnih ljudi v združenem delu, ki so znali oceniti pomen te ustanove in kljub zaostrenim pogojem gospodarjenja zbrali potrebna

sredstva in mladini dali možnosti in pogoje vključevanja v dober proces vzgoje in izobraževanja.« Je na osrednji občinski proslavi z otvoritvijo nove šole za dan republike poudaril v slavnostnem govoru predsednika OK SZDL Janez Pečar. Predsednik skupščine sklada za gradnjo šol in VVZ Jože Čuden pa je orisal »rojevanje« novega hrama učenosti.

Pionirji so v kulturnem programu pokazali, kaj so se naučili že v novi šoli, dragomerski mešani pevski zbor pa je še popestril slavnost. (Več o gradnji šol v poročilu IO sklada)

Srečno in uspešno v letu 1982

vam želijo

skupščina in izvršni svet
družbenopolitične organizacije
samoupravne interesne skupnosti
občine Vrhnika

Tomaž Grom novi predsednik OK SZDL

Delegati so na programsko volilni seji občinske konference SZDL, ki je bila 24. decembra, pregledali delo konference in njenih organov v preteklem letu. Obravnavali so resolucijo o družbenoekonomski politiki občine v prihodnjem letu in sprejeli tudi programske usmeritve za svoje delo v prihodnjem letu. Sprejeli so dopolnjena pravila občinske konference in dopolnjen pravilnik o pode-

ljevanju srebrnih priznanj osvobodilne fronte.

Za naslednje dveletno mandatno obdobje so soglasno za predsednika izvolili Tomaža Groma, podpredsedniku Alojzu Sivki in sekretarju Mladenu Sumini pa podaljšali mandat.

Obširneje bomo poročali v prihodnji številki.

Doseči večjo produktivnost

Vsekakor bomo morali v prihodnjem letu doseči večjo produktivnost

Naši niso uspeli

V Domu JLA v Ribnici je bilo regionalno tekmovanje »Mladost v besedi in spretnosti« s sodelovanjem ekip iz Ribnice, Kočevja in z Vrhnike. Na žalost predstavniki naše občine niso imeli sreče pri reševanju festov pred začetkom tekmovanja in so zasedli šele peto mesto po točkah.

Prvo mesto je pripadlo OK Ljubljana-Siška in V. P. 2480 iz Ljubljane z osvojenimi šestimi točkami. Drugo je bilo Kočevje s petimi, kolikor jih ima tudi tretejjevrščena ekipa Ljubljana-Vič.

kot smo zapisali v resolucijo in ravno pri tem moramo iti v smeri večje orientacije, saj mora naša produktivnost znotraj OZD bolj narasti kot jo predvideva republiška orientacija, je bilo poudarjeno na 6. seji odbora za izvajanje gospodarske stabilizacije pri izvršnem svetu, ko so obravnavali predlog občinske resolucije družbenoekonomske politike v občini za leto 1982. In kljub temu, da sta naši glavni delovni organizaciji po izvozu v svoji panogi daleč nad povprečjem, bodo izvoz še povečevali.

Tudi pri porabi moramo napraviti bistvenejše premike — izhajati bo treba iz dejanskih potreb in nenehno preverjati kaj je narejenega iz teh sredstev, so menili. Razpravljali so o osnutku dogovora o uresničevanju družbene usmeritve razporejanja dohodka v letu 1982. Soglašali so z investicijsko naložbo v Fenolitu, s katero bodo postopno odpravljali zastarelo tehnološko proizvodnjo.

Globoka rana

Ne, ni mogoče! Preprosto ne more biti res. Upanje, upanje, upanje!

Še zadnji kanček upanja se je razblinil, ko so imena v tiskini polzela na zaslonu. Stisnilo nas je, prav vse nas. Solz ni bilo mogoče zadržati. Skoraj vsako je koga poznal. Kako je bilo šele domačim!

Tragična letalska nesreča je zarezala globoko rano. V letalu je bilo tudi pet naših občanov:

Mojca Stržinar
Marija Žos
Evica in Dore Šiberl
Dragica Mavsar

Naši najdražji, naši sosede, znanci, prijatelji, ljudje, s katerimi smo se srečevali. Ni jih več med nami. Kruta in boleča resnica!

In čeprav je bila za vse nas na prvi delovni dan v tem zadnjem mesecu leta ta novica težka in nedojemljiva, smo zavečajoč se, da se kolo življenja vrti dalje, pomagali. Pomoč in skrb je v prvi vrsti namenjena svojcem ponesrečenih, predvsem pa otrokom. Šiberl'ovi trije so v naročjih starih mam. Žosova se drži očeta. Pomagajo jim sorodniki, sosede, znanci, v prvi vrsti tudi Skupnost socialnega skrbstva. Mame in očeta ni mogoče nadomestiti. S pomočjo in pozornostjo pa jim le lahko ublažimo bolečino.

Marija Žos

Dragica Mavsar

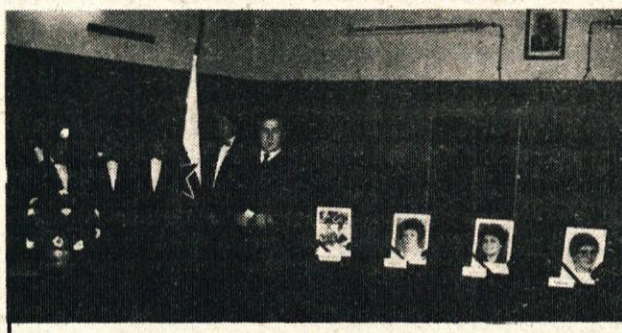

Mojca Stržinar

Evica in Dore Šiberl

V spomin na tragično preminule je bila ob dnevu vrnitve preminulih v domovino v mali dvorani Cankarjevega doma na Vrhniki odprta knjiga žalosti. Vanjo se je vpisalo in izrazilo sožalje svojcem več kot dva tisoč občanov.

Skupščina občine in družbenopolitične organizacije so svojcem ponesrečenih občanov izrekle globoke in iskrene izraze sočustvanja in sožalja.

SOŽALNE BRZOJAVKE

PREDSEDNIKU SKUPŠČINE OBČINE VRHNICA

Sa dubokim bolom smo primili vest o težki avionski nesreči, ki je zadesila vaš grad i celu našo zemljo. Povodoma te tragedije primite najdublje izraze sočustva vi i članovi obitelji poginulih od kolektiva koji se nalazi na radu u vašoj republici.

Vojna pošta 2953/21 Zagreb

Naših skupnih prijateljev ni več. Vam, občanom in svojcem tragično preminulih na Korziki, izrekamo delavci Kompara naše globoke sožalje.

Opštinski odbor SUBNORA
Vrhnika

Tužna vest o velikom gubitku u avionskoj katastrofi na Korziki ožaloštila je sve pionire i omladinu kao i Štab za podizanje spomen — obeležja Bošku Buih i ostalim palim pionirima borcima na Jabuci — Prijepolje.

Naša žalost je tim veća što su i naša šaradnja i poznanstvo prisutna sa pionirima omladinom i borcima Ljubljane, Šiške i Vrhnika, kao i Slovenije.

Izjavljujemo saučestje u ime pionira i omladine, kao i ŠTABA ZA IZGRADNJO SPOMEN OBELEŽJA BOŠKU BUHI I OSTALIM PIONIRIMA PALIM U NOB-U — JABUKA, PRIJEPOLJE.

Drobno gospodarstvo dopolnjuje industrijo

Pospeševanje razvoja samostojne osebne obrti, ki je primerno opredeljeno tudi v dogovorih tega srednjeročnega obdobja, zasluži prav v sedanjem času stabilizacijskih prizadevanj še posebno pozornost. Drobno gospodarstvo lahko v veliki meri dopolnjuje industrijo. Kljub naglemu razvoju drobno gospodarstvo še vedno zaostaja za potrebami tako gospodarstva kot tudi občanov, saj še vedno primanjkuje kvalitativnih obrtnih izdelkov pa tudi storitev in drobnih uslug, ki jih občani vsak dan potrebujejo. Še posebnega pomena pa je pospeševanje proizvodnje tistih izdelkov, s katerimi nadomeščamo potrebe po uvozu, ker se na ta način drobno gospodarstvo vključuje v prizadevanja naše družbe za doseganje manjše odvisnosti od uvoza.

»Ob prizadevanjih za izpolnjevanje v občinskem planu določenih usmeritev in izvajanju navedenih politik pa bo moč še čvrsteje uveljavljati vlogo, ki naj jo ima drobno gospodarstvo v naši družbi vrhniški obrtno združenje, ki se že doslej lahko pohvali z zglednim in prizadevnim delom pa bo tudi v bodoče ob enaki ali pa še večji zagnanosti prispevalo k odpravljanju vseh tistih pomanjklivosti, ki zavirajo hitrejši razvoj na tem področju,« je na otvoritvi razstave izdelkov in prikaza dela samostojnih vrhniških obrtnikov dejal predsednik občinske skupščine Vladimir Mejač.

Razstava »Teden obrti 81« je

s svojo pestrostjo iznenadila in hkrati opozorila na možnosti, ki se nam nudijo pri zadovoljevanju naših vsakodnevnih potreb po teh izdelkih oziroma storitvah.

To potrjuje tudi številni obiski razstave — ogledalo si jo je več kot 2500 občanov. Tolikšno zanimanje je bilo najbrž tudi zato, ker so se obrtniki prvič predstavili s svojo dejavnostjo, ki smo jo do sedaj le površno poznali, čeprav predstavlja že sedaj pomemben del našega gospodarstva. Nedvomno pa bo v prihodnje napravljen še korak naprej.

Razvoj obrtne dejavnosti v naši občini temelji na planu obrtne dejavnosti do leta 1985 z

Jubilej Obrtnega centra

»Če se ozremo okoli sebe, so rezultati našega dela vidni na vsakem koraku. Prebarvana fasada polepša hišo in kraj in zvečer, ko se prižgo luči v številnih blokih na Vrhniki in v okoliških krajih ter javna razsvetljava razsveti naše ulice, smo ponosni, da smo opravili veliko družbeno koristnega dela in s tem prispevali k izboljšanju našega in družbenega standarda.« To so besede direktorja Obrtnega centra Jožeta Krašoveca ob praznovanju jubileja — 20-letnice Obrtnega združenja, ki hkrati povedo, s čim se ukvarjajo in da so v teh dvajsetih letih opravili veliko dela.

Danes 43 delavcev opravlja plekarska in elektro-instalaterska dela. V začetku pa je bila njihova dejavnost veliko bolj razvejana. Poleg slikopleskarstva in elektroinstalaterskega so se ukvarjali tudi s pečarstvom, steklarstvom, čevljarstvom, dimnikarstvom, imeli so brivnico in česalnico ter pekarno in slaščičarno. K njim se je priključil še računovodski biro, tridesetdesetega leta pa so odprli še knjigovodstvo. Tako so občani

vedli norme, ki so bistveno prispevale k produktivnosti. Letni in petletni plani so jim postali gonilna sila. »Z večanjem produktivnosti smo morali razširiti tudi naše poslovanje. Pridobili smo nove poslovne partnerje. Še posebej velja omeniti posluh IUV, saj so nam večkrat nudili delo v zimskem času, da smo lahko ublažili izpad proizvodnje. Leta 1977 smo se še samoupravneje organizirali. Osebnih dohodkov pa so postali še bolj

Pregledali so uspešno prehojenih dvajset let

nom nudili praktično vse storitve. Kaj kmalu so jih začele pestiti najrazličnejše težave, tako kadrovske kot finančne, še posebej pa pomanjkanje dela v zimskih mesecih. V knjigovodskem, brivsko-frizerskem in čevljarstvem obratu so večkrat zaključili poslovno leto z izgubami. Zato so jih 1964. leta ukinili, 1966. leta pa opustili dimnikarstvo in 1973. leta zaradi prehoda gradbene zasteklitve na industrijsko zasteklitev tudi steklarski obrat. Istega leta so peki ugotovili, da zaradi dotrajanosti peči niso več kos naraščajoči potrebi po kruhu na Vrhniki in v okolici. Odločili so se, da se priključijo sorodnejši delovni organizaciji — k Žitu — Ljubljana. To je bil prvi korak, saj smo dobili novo moderno pekarno.

Ko so ostali tako maloštevilni, se je njihova težnja za dvig produktivnosti še povečala. V elektro obratu so

odvisni od rezultatov dela in ustvarjenega dohodka,« poudarja Jože Krašovec.

Ko zaključujejo jubilejno leto in stopajo v novo desetletje, pa niso brez načrtov in želja. O tem pravijo: »Kljub temu, da bodo naši rezultati tudi vnaprej odvisni od pridnosti naših rok, ker je naše delo pretežno ročno, si želimo izboljšati pogoje dela in posodobiti naše proizvodne prostore, da bomo vsaj v zimskem času, ko delamo v delavnici, izenačeni z delavci v industriji.« Priprani so, da bodo v bodoče še bolj delali in uspešno sodelovali z vsemi poslovnimi partnerji. Na svačestvi, ki so jo imeli delavci Obrtnega centra, pa so jih ravno naročniki njihovih storitev še posebej pohvalili. »To pa je zanje najbrž tudi največja garancija, da jim dela ne bo zmanjkalo.

Več mladih na delovne akcije

Mladinsko prostovoljno delo (MPD) je že od vsega začetka naše socialistične družbe precej pripomoglo k razvoju le-te. Vendar pa vesplošno ugotavljamo, da je zanimanje predvsem mladih pri nas za delovne akcije v upadajo. Zakaj? Znano je dejstvo, da je vrednotenje mladinskega prostovoljnega dela pri nas (predvsem v Sloveniji) nikakršno in da se celotna družba ne obnaša MPD v prid, ampak celo nasprotno.

Poglejmo si recimo primer iz ene naših republik. Ko imajo npr. v nekem mestu organizacijsko pripravljeno brigado, ko razpošljejo prijavnice, se v eno brigado (50 brigadirjev) prijavi tudi po 200 brigadirjev in več? Centri za MDA imajo v takih trenutkih težavno nalogo opraviti selekcijo iz vseh prijavljenih. Zakaj tolikšen interes? Mlad človek, ki se izkaže z delom v brigadi, ima prednost pri pridobivanju štipendije, zaposlitve, stanovanja itd. ...

Vsega tega pri nas ni. Imamo pa tudi pri nas Titove štipendiste, ki se zelo redno udeležujejo MDA ali pa jih sploh ni nikjer na spregled, čeprav so si prisvojili Titovo štipendijo na osnovi aktivnosti v ZSMS, vendar pa si le-to ohranjajo le z delom v šolah in določeno povprečno oceno, kriterija o aktivnosti pa tu preprosto — NE — upoštevamo več!

Poleg Titovih pa imamo tu še mnogo

večjo množico kadrovskih in socialnih štipendistov. Predvsem slednji bi se družbi morali oddolžiti z aktivnostjo v ZSMS pa tudi kadrovski štipendisti, kajti njihove počitniške prakse premenogokrat izgledajo kot pometanje, kuhanje kave, itd. Torej ostane vprašanje: Kako animirati mlade za udeležbo na MDA? Problem je verjetno družbenega pomena, se pa izraža tudi med mladimi. Samo primer: Če se v nekem kraju odpre nov DISCO KLUB, se govorice o tem hitro razširijo (plakati informirajo posameznike, ti pa agitirajo naprej), ko pa gre za udeležbo MDA iz naše OK ZSMS na neki MDA, se te informacije kar nekako ustavljajo, mislim predvsem na agitacijo vsakega posameznika svojemu kolegu, prijatelju. Le tako bi tudi pri nas lahko ob pravem času zagotovili zadostno število brigadirjev.

Naslednji problemi se začnejo s strani

elementi do leta 2000, ki ga je občinska skupščina sprejela februarja 1980 v pripravi katerega je aktivno sodelovalo tudi vrhniško obrtno združenje. V tem planu so nakazane možnosti nadaljnjega razvoja obrtne dejavnosti, obenem pa ugotovljene tiste dejavnosti, ki jih štejemo kot deficitarne, med katerimi so čevljarstvo, krojaštvo, šiviljstvo, kovaštvo in podkovaštvo, servisne delavnice za gospodinjne stroje ter radijske in TV sprejemnike, delavnice za popravilo kmetijskih strojev, za mizarske storitve ter avtomehanike. Ob vsestranskem sodelovanju občine pri urejanju prostorske — urbanistične problematike, odpiranju možnosti pridobivanja lokalov, ustreznost davčno politiko, pa bo možno v dokajšnji meri to deficitarnost ublažiti.

V interesu boljšega izkoriščanja delovnega časa obrtnikov in

ne nazadnje tudi v interesu občine kot družbenopolitične skupnosti pa bi bilo nujno da govinna na področju občine slušne potrebam in prizadevanjem obrtnikov, da bi se založili s takimi preprosmateriali, ki naša obrtna dejavnost vsakodnevno potrebuje pri svojem delu, je bilo slišati ob Tvednu občine.

To bi bilo toliko bolj potrebno, ker obrtna dejavnost samostojnih obrtnikov predstavlja nemarljiv delež v strukturi gospodarstva v občini. Tako je v letu 1980 znašal celotni prihodek 225,7 milijona din, dohodek 69,2 milijona. Davki in prispevki v istem obdobju znašali 10 milijona din. Nadalje kažejo podatki, da predstavlja prihodek obrtne dejavnosti 27 odstotkov vseh prihodkov občinskega proračuna, medtem ko znaša delež v družbenem proizvodu občine 5,4 odstotka.

Na predlog delavskega sveta tozdr »Gozdarstvo« Vrhnika in komisije za podeljevanje priznanj in odlikovanj je delavski svet Gozdnega gospodarstva Ljubljana pred nedavno republiko podelil Skupščini občine Vrhnika najvišje priznanje Gozdnega gospodarstva Ljubljane — PLAKETO ČASTI IN POSEBNIH ZASLUG.

V obrazložitvi poudarjajo, da je Skupščina občine Vrhnika s svojimi organi v preteklih letih zelo veliko in pomembno prispevala k razvoju in popularizaciji gozdarstva in gozdarske dejavnosti ter k dobrim odnosom med kmetijstvom in gozdarstvom. Prav ob podpori občinske skupščine in njenih organov ter, jasno, ob sodelovanju DPO, so uspeli napraviti na tem območju pomemben razvojni korak in doseči višjo stopnjo upravljanja z gozdnim bogastvom. Še posebej je bilo pomembno sodelovanje neposredno na ekonomskem področju, predvsem pri novih naložbah. Prav širina in vsebina delegatskih odločitev in priporočil občinske skupščine in njenih organov sta pripomogli in pritegnili k uspešnemu sodelovanju, pa tudi sofinanciranju določenih objektov gozdarstva narave še druge udeležence. V preteklih letih je bil izoblikovan in vzpostavljen zelo pozitiven odnos do kmetov, lastnikov gozdov, kar vse je pospešilo interes in pripravljenost povečanja in obogatitve kooperacijskih razmerij, k prvim korakom procesa združevanja dela, sredstev in gozdov in s tem k povečani in kvalitetnejši preskrbi z lesno surovino na območju Vrhnika, ki je ni nikoli preveč.

Tako konstruktivno in uspešno sodelovanje, spodbujanje in usklajevanje interesov v gozdno-lesni produktijski verigi preko delegatov skupščine občine Vrhnika in njenih organov navdaja gozdarje s prepričanjem, da bodo lahko v bodoče pri nadaljnjem razvoju in izvrševanju zahtevnih planskih obveznosti še trdneje povezani in vraščeni v vrhniško družbenopolitično skupnost in tako še kvalitetneje prispevali k nadaljnjemu razvoju našega gospodarskega in političnega sistema socialističnega samoupravljanja.

OBČINSKA RAZISKOVALNA SKUPNOST VRHNICA

razpisuje

NAGRADE INOVATORJEM IN IZUMITELJEM ZA LETO 1981

Občinska raziskovalna skupnost Vrhnika poziva vse organizacije združenega dela in krajevne skupnosti v občini Vrhnika, da do 31. 1. 1982 prijavijo svoje kandidate za nagrade inovatorjem in izumiteljem v letu 1981.

Predlog naj vsebuje poleg splošnih podatkov še:

1. podroben opis inovacije oziroma izuma,
2. opis dosedanje oziroma nameravane uporabe,
3. oceno finančnega učinka predlagane inovacije oziroma izuma.

Prispele predloge bo ocenjevala posebna komisija pri izvršnem odboru Občinske raziskovalne skupnosti Vrhnika.

Predloge pošljite do roka na Skupne strokovne službe SIS, Ulica 6. maja 1.

staršev, učiteljev, vzgojiteljev in sploh vseh, ki vplivajo na vzgojni proces mladega človeka. Sem mnenja, da lahko vsi zgoraj omenjeni dejavniki maksimalno vplivajo na mišljenje mladih. Kako? Stari kot nekdanji brigadirji lahko svojim hčeram in sinovom opišejo brigadirsko življenje in sploh utrip na mladinski delovni akciji. Seveda se tudi mladi sami na nek način trudimo (pripravljamo razstave, pogovore), vendar pa je vse to očito prešibko orodje v boju proti zastarali miselnosti in pa ukoreninjeni praksi: »Sine, le pojdi v šolo, da ti ne bo treba delati!« Očitno je naša družba v tem smislu zastavila premalo odločne načrte in kot celota zelo malo naredila za vrednotenje dela nasploh. Saj se recimo dogaja, da prihajamo do podatkov, da povprečni delavec v delovnem razmerju v 8 urah efektivno dela pilihi 5 ur. Znano dejstvo, boste delali, ampak kako se temu dejstvu upreti? Z nagrajevanjem po delu.

Sedaj pa nekaj drugega. OK ZSMS Vrhnika že vrsto let dokaj uspešno a z velikimi težavami organizira MDA Ivan Cankar, ki se udeležujejo vsežni in republiških

delovnih akcij. Kot ste obveščeni smo letos udeležili republiške MDA ISTRAR Šmarj pri Kopru. Priznati moramo, da brigada odšla na akcijo pomanjkljivo organizirana in da celo 14 dni pred odhodom ni bila popolna. To smo dosegli s tem, da smo se povezali z OK ZSMS Logar, ki nam je »posodila« 4 brigadirje. Kar smo, da na vesoljni Vrhniki (rečeno samo v KS Vrhnika) klub približno živčnih mladincev dobimo samo 8 mladih? Je pa podobno v vseh ostalih MDA.

Smo v obdobju, ko že organiziramo MDA za udeležbo na Zvezni mladinski delovni akciji v letu 1982, ter lokalno mladinsko delovno akcijo v kakšni od KS v okolici Vrhnika. V ta namen smo razposlali dnevne prijavnice za eventuelne udeležence v vse OK ZSMS, poleg tega pa v KS poslali dopis, da naj pregledajo možnosti za organizacijo lokalne mladinske delovne akcije v njihovi KS.

Se bomo tudi letos spopadali s temi kadrovskimi težavami? Poskušali jih rešiti vsi skupaj ter z vesplošno akcijo pomagamo pri zagotovitvi zadostnega števila brigadirjev.

Mirko O.

POGOVOR S PREDSEDNIKOM OBČINSKEGA ODBORA ZZB NOV
FRANCEM FORTUNO

Tudi danes ne omahujemo

raznovrstnimi vprašanji, ki zadevajo vso našo družbo, se čujejo tudi v borčevski organizaciji. Nenehna dolgoletna aktivnost borcev to potrjuje. Slednji čas, čas prizadevanj za ustali gospodarstvo, pa jim daje še posebno vlogo. »Pravzaprav nimamo drugega programa, kot ga je sprejela partija. Tako loge okrog ekonomske stabilizacije kot druge politične naloge borci izvršujemo in jih bomo izvrševali še naprej z vsemi viri. Tem nalogam bomo posvetili še posebno pozornost, priprili se bomo z vsemi problemi, kot smo se do sedaj. Tudi nes ne omahujemo, čeprav od borcev terjamo resnično aktivnost. Tu, pri dejanski aktivnosti pri uresničevanju gospodarske stabilizacije pa že nastopajo določene težave. Zaradi let — povprečna starost borcev je 65 let — namreč niso vključeni nepopolno v združeno delo in v gospodarjenje, smo pa kljub temu svojih močeh v prvih vrstah družbenopolitičnih aktivnosti.«

Vori o vlogi aktivnosti občinske organizacije ZZB NOV, ki rujuje blizu 700 članov, njen predsednik Franc Fortuna.

Sicer pa je izredno razvejana nova lastna dejavnost. Poleg pa, da so delegati borčevske organizacije v vseh organih, kjer pravnavajo zadeve borcev, so glede na povprečno starost v občinski skupščini, v socialistični zvezi, pri ZRVS. Še posebno pa so angažirani pri ujanju revolucionarnih tradicij, dno govorijo in bodo govorili ponavljali o naši revoluciji, o dohodnosvobodilnem boju. Že da mladina, mlade generaci- ki niso bile v narodnosvobi- nem boju, zvedo, koliko je bilo elite krvi, koliko življenj smo iz- bili, koliko nas je stala izboje- zma. Gre do med pionir- med vojake, sodelujejo pri

Kurirčkov pošti. Tudi v svetu za ohranjanje in razvijanje revolu- cionarnih tradicij NOB pri občin- ski konferenci SZDL so gonilna sila, predvsem predsednik Jože Vintar — Strnad, nekdanji parti- zanski kurir, je tisti, ki nosi naj- večje breme.

Franc Fortuna poudarja, da je ena glavnih nalog na tem področju dopolnjevanje zgodovine NOB v občini. »Imamo že knjigo Karla Grabeljška — Gabra, ki opisuje Vrhniko in oko- lico v NOB. V njej je opisal mnogo dogodkov, dal ton glavnim dogaja- njem med vojno. Vendar se je sča- soma pokazalo, da so še dejstva in dogodki, ki v tej knjigi niso dovolj in celovito orisani. Zato smo ustanovili odbor, ki je zadolžen, da to zgodo-

vino dopolni, ji da celovitost. Rezultat tega je že Pasettov oris nastanka in delovanja borovniške čete. Za bo- rovniški konec zbira podatke Dra- gica Turšič. Čim prej se je potrebno lotiti orisa tudi drugih krajev. Da bi prišli do najcelovitejših podatkov, smo lani vsem borcem, ki so med vojno delovali na našem področju poslali vprašalnik in tako prišli do evidentiranih dogodkov. Ti podatki pa že nudijo izhodišča za nadaljnje raziskovanje. Treba pa bo do vsa- kega posameznika. To pa, vemo, je zahtevno delo, ki ga bo amatersko težko zadovoljivo opraviti. Na Can- karjevi šoli že deluje zgodovinski krožek, od katerega si precej obeta- mo. Nedvomno pa bi nekdo moral to profesionalno delati. Drugače najbrž ne bo šlo, če hočemo celovit zgodo- vinski pregled revolucije.«

Nameravajo zbirati fotografije vseh padlih borcev s kratkimi bio- grafskimi podatki. Tudi to je ena od nalog, ki je ne kaže odlašati. Trudimo se, da bi v občini imeli spominsko sobo, kjer bi shranili in razstavili do- kumentarno gradivo, ki ga že sedaj ni tako malo. Nedvomno si revolucio- narno gibanje v naši občini to zaslu- ži. Napravili bodo tudi katalog vseh spomenikov in obeležij.

Dogodki in pomembnejši kraji iz NOB so že sedaj kar dobro obeleženi. Le nekaj jih bo še treba obeležiti. Prihodnje leto bodo na Drenovem griču postavili obeležje Kuclerjevi družini, na Pokojišču v Sebojnemu lazju, kjer je Šerčerjeva brigada imela ognjeni krst ter v Razorski dolini, s katerimi bo obeleženo delovanje okrožnega partijskega komiteja, ki je

bil leta 1942 v Razorski dolini in parti- zanska tiskarna v Fortunovem olin- ku. Pri spomeniku na Drči pa želijo urediti naravne terase in postaviti drogeve za zastave.

Naša občina je doslej podelila domile I. tankovski brigadi, Šerčer- jevi brigadi in Dolomitskemu odredu. Prihodnje leto pa bodo na predlog občinskega odbora ZZB NOV podeli- li domile tudi enoti partizanskih ku- rirjev in vezistov, enoti, ki ni bila ravno mnogoštevilna. Odigrala pa je pomembno vlogo, saj je od začetka do konca vojne imela pomembne ku- rirske zveze. Ravno čez vrhniško področje so vodile pomembne kurir- ske poti, čisto so ti kurirji tudi varno vodili cele vojaške enote in partizan- ske funkcionarje čez svoj teritorij.

Franc Fortuna je omenil tudi dobro sodelovanje s pripadniki JLA. Ob letošnjem jubilejnim letu jim v imenu občinske organizacije iskreno česti- ta.

Ko se je pogovor nagibal h kraju, je poudarjal, da so danes borci še vedno taki, kakršni so bili med revo- lucijo, da se še vedno bore za razvoj naše družbe in našega samoupravl- janja. Tako bodo nadaljevali, dokler jim ne opešajo moči, pravi, saj še danes, ko jih pestijo leta, ne poznajo nesklepnih sestankov.

Srečanje Cankarjevih šol v Mariboru

Gotovo se še spomnite srečanja Cankarjevih šol, ki je bilo letos maja na Vrhniku. Ob obletnici Cankarjeve smrti pa so prav takšno srečanje priredili učenci mariborske osnovne šole, ki nosi ime našega rojaka. Na srečanje so povabili tudi pionirje naše šole.

11. decembra zjutraj smo se s avtobusom pripeljali v Mari- bor. Tamkajšnji učenci so nam najprej pokazali likovno razsta- vo, ki so jo pripravili v eni izmed učilnic, za tem pa so nas pova- bili na zares lepo pripravljeno kulturno prireditev. Postregli so nas še s kosilom in že so urini kazalci odredili čas, ko smo odšli na domove naših gostiteljev. V tem času smo navezali prve stike s njimi, bolje pa smo se spoznali med seboj šele zvečer, kajti ob 16. uri smo bili s svojim kulturnim programom na vrsti gostje. Vrhničani smo se predstavili prvi z daljšim recitalom o Janezu Mraku, nekaj odstavki iz Cankarjevih Črtic in z opisom našega kraja. Z glasbenimi in drugimi zanimivimi točkami so se za nami zvrstili še drugi »Cankarjevci« in učenci OSNOVNE ŠOLE »BRACA PAVLIČ« iz Banja Luke. Ob koncu prireditve, ki ji je sledila čajanka s plesom, so se nam vnovič predstavili Mariborčani s folklorno in ritmično skupino.

Naslednji dan smo si ogledali mesto. Najprej so nas povedli v akvarij, na katerega so lahko res ponosni. Videli smo še Jur- čičev spomenik, obiskali smo kraj, kjer je bila v Mariboru izve- dena prva akcija na sovražnika, in ploščo, ki so jo vzdali v spomin na izdajo prvega slovenskega dnevnika, pokazali so nam ulico, po kateri je tekel severni rob mestnega obzidja, obi- skali smo pokrajinski muzej in še marsikaj zanimivega smo vi- deli.

Ker je čas za ogled mesta hitro minil, smo se vrnili na kosilo, potem pa se razposajeni in založeni z naslovi ter spominskimi darili odpravili na železniško postajo in krenili proti domu.

DARINKA KODERMAN 7. B
OŠ IVAN CANKAR

Prijateljstvo s pionirji iz Šabca se nadaljuje

Tudi naš razred je ena izmed mnogih niti v vrvi, ki veže mlade držav- ljane naše širše domovine.

Oktober so nam pisali učenci 7. b razreda OSNOVNE ŠOLE MI- LEVE KOSOVAC V ŠABCU. V pismu so izrazili željo, da bi si radi do- pisovali z učenci 7. b razreda naše šole in tako nadaljevali tradicijo, ki so jo pred več leti začeli njihovi starejši tovariši. Predlog smo z navdu- šenjem sprejeli. Že naslednji dan je razredni odbor sestavil pismo, ki smo jim ga poslali. Kmalu so nam odgovorili. Prosili so nas za priložnik in slovar, ker so se odločili, da bodo vsak mesec posvetili eno razred- no uro učenju slovenskega jezika. Željo smo jim uresničili in poslali SLOVENSKO — SRBSKI SLOVAR in priložnik POVEJMO PO SLO- VENSKO.

14. decembra pa smo prejeli pismo z naslednjo vsebino:

»DRAGI PRIJATELJI,

javičamo vam se povodom teške nesreče koja je zadesila ceo naš narod a posebno bratsku republiku Sloveniju.

Sa vama smo u mislima da podelimo tugu kao pravi prijatelji. Pravi se drug oseća kada svoga druga razume, kada se sa njim raduje ili tu- guje.

Zao nam je tih nedužnih života koji su završili nesrečnim slučajem. Posebno nam je teško kad smo pročitali da ima nastradalih iz naše pri- jateljske Vrhniku.

Još jednom budite hrabri i računajte da mnoga srca kucaju za vas.«

Članovi od VII. b Anđelka Zlatković
sa razrednom starešinom Anđelko Piontek

Zapisala predsednica razredne skupnosti 7. b razreda
Tanja Novinšek, I. C.

Programska volilna seja KK SZDL Drenov grič — Lesno brdo

Krajevna konferenca SZDL Drenov grič — Lesno brdo je na program- sko volilni seji, dne 25. 11. 1981, ki se je poleg članov — delegatov kon- ference udeležilo še precejšnje število ostalih krajanov Drenovega griča in Lesnega brda, ocenila svoje delo v zadnjem letu in sprejela program- ske usmeritve za svoje delo v naslednjem dveletnem mandatnem ob- dobjju. Ker so ugotovili, da dosednji sestav krajevne konference in nje- nega predsedstva, ki sta bila izvoljena pred dobrim letom, uspešno opravlja svojo funkcijo in naloge, so bili zamenjani le nekateri člani, ki v dosedanem delu niso pokazali dovolj aktivnosti, v glavnem pa je ostal sestav konference in predsedstva tak kot v zadnjem letu. Za predsednika je bil ponovno izvoljen Marjan Sigulin, njegovega namestnika Miran Kržmanc, za sekretarja Tone Jerob in za blagajnika Jože Ogorevc. Ocenili so, da je bil v zadnjem letu v delu krajevne konference SZDL napra- vljen zelo velik in viden napredek, ki obenem pomeni tudi velik korak v raz- voju krajevne samouprave in omogoča resnično uveljavljanje najširših interesov krajanov.

V tem letu so uspešno izvedli ne- katere akcije, pri katerih so pritegnili k delu velik del krajanov. V širokem krogu zainteresiranih organov in po- sameznikov je bila izvedena raz- prava o programskih usmeritvah KK SZDL, obravnavan in sprejet je bil samoupravni sporazum o temeljih plana krajevne skupnosti za nasle- dnje srednjeročno obdobje, ki je bil tudi podlaga za kar najširše razprave o oblikovanju programa za podaljša-

nje krajevnega samoprispevka, uspešno je bil izveden referendum in izglasovan krajevni samoprispevek za sofinanciranje programa razvoja krajevne skupnosti, ustanovljeno je bilo športno društvo Dren, katerega oblike dejavnosti je potrebno še na- prej razvijati in jih graditi predvsem na vključevanju čim širšega kroga krajanov, ob vseh večjih praznikih so bile uspešno organizirane in izve- dene proslave ob sodelovanju OO

Razvoj krajevne samouprave

ZSMS, osnovne šole, gasilskega društva in ostalih.

V delo tako KK SZDL kot tudi osta- lih krajevnih družbenopolitičnih or- ganizacij in organov krajevne skup- nosti se vključuje vedno širši krog krajanov. Pripravljenost krajanov za aktivno prizadevanje za zagotovitev kar najboljših pogojev življenja in dela v svojem neposrednem okolju se je pokazalo tudi v postočkih evi- dentiranja kandidatov za opravljanje funkcij v delegacijah in organih KS ter družbenopolitičnih organizacij, kjer je veliko število krajanov, tudi takih, ki doslej v delo teh organov še niso bili vključeni, izrazilo pripravlje- nost na aktivno sodelovanje.

KK SZDL in predsedstvo sta na svojih sejah sproti obravnavala vsa bistvena vprašanja, pomembna za razvoj krajevne skupnosti. Na pro- gramskovolilni seji so ponovno, kot že večkrat poprej, ocenili delo druž- benopolitičnih organizacij, društev in delo obeh delegacij, za zbor krajev- nih skupnosti in splošne delegacije skupščine samoupravnih interes- nih skupnosti.

V programskih usmeritvah za pri- hodnje dveletno mandatno obdobje so izhajali iz nalog, opredeljenih v srednjeročnem planu krajevne skupnosti in programu samopri- spevka, iz nalog v zvezi s kadrov- skimi pripravami na volitve delegacij in organov krajevne skupnosti, kamor sodi tudi večja skrb za uspo- sabljanje in delegatov in njihovo so- delovanje in povezovanje z vsemi pristojnimi organi in organizacijami ter vsemi krajinami s tem boljše de- lovanje delegatskega sistema kot celote, iz potrebe po še boljšem informiranju vseh krajanov o delu in življenju v krajevni skupnosti in bolj- šem pretoku informacij na vseh nivo- jih. O vseh teh nalogah bo še pote- kala razprava v vseh organih in or- ganizacijah v krajevni skupnosti, nakar bodo posamezne naloge po- drobneje opredeljene z določenimi nosilci in roki za izvršitev nalog.

Nalog, ki jih bo potrebno v prihod- nosti izvesti, ni malo, vendar pa jih bomo s skupnimi močmi in prizade- vanji vseh krajanov uspešno opravili. J. T.

Anton Debevec

Na hribih je večkrat gorelo

9

Čeprav partizani niso povsod dosegli željenega uspeha, vendar pa so s tem dokazali da jih ofenzivna vihra ni strla, kakor je venomer trobila sovražnikova propaganda.

Po tem napadu se je večji del enot umaknil na področje Mokrca, kjer se je nekaj dni zatem t. j. 6. oktobra 1942 formirala Cerčerjeva brigada. Lukov bataljon je postal njen prvi bataljon v kate- rem je ostala tudi večina hribovskih partizanov, manjše število hribovcev pa je odšel v novoformi- rani Notranjski odred.

Samo tri dni po ustanovitvi t. j. v noči od 9. na 10. oktober je brigada skupaj z Notranjskim odre- dom krenila iz Mokrca, ter čez koželjske žage prišla h »kalu« onstran Malenskega in se tam uta- borila. V noči od 12. na 13. oktober so izvedli ob- širno prehranjevalno akcijo — revizicijo — pri znanem organizatorju belogardizma na Vrhniku, trgovcu in advokatu Maroltu. Ko so se proti jutru 13. oktobra vrnili nazaj v taborišče pri »Kalu« so takoj poslali patrole za zavarovanje in ogleda. Pa- trola ki je šla po »malenski« poti proti Pokojišču in ki jo je vodil znani puškomitraljevec Babšek, je že pri zaseki poti na križišču malenske in padeške poti naletela na Italijane in belogardiste ki so rinili v gozd. Prišli so od Cerknice in spotoma v Begu- njah priključili tudi belogardiste, vse skupaj pa sta po gozdnih poteh vodila zagrizena belogardista

— brata Janez in France Plesničar-Oglarjeva iz Dobca, ki sta kot nekdanja gozdna delavca poz- nala tam okoli vse poti in steze. Partizanska pa- trola je takoj udarila po sovražniku, ki se je uma- knil nazaj na senožeti Sebojnega laza. En borec iz patrole je tekel nazaj v taborišče povedati o pri- sotnosti sovražnika, kar pa tudi ni bilo potrebno saj so tam prav dobro slišali streljanje in takoj zgrabili za orožje. Pravzaprav pa so orožje imeli že kar v rokah, saj so ga ravno čistili ki je Luka na ves glas zakričal »k orožju« in »zbor«. Sicer pa niti ni bilo časa da se zberejo na mestu, temveč so se kar v teku zbirali in dri za Lukom ki je z dolgimi ko- raki grabil po poti v smeri streljanja. Babškova pa- trola je še vedno vztrajala na svojem položaju. Oba bataljona sta zasedla položaje ob robu gozda pod senožeti vse od studenčka do klanca in takoj odprla močan ogenj na sovražnika ki se je potaknil od kamnitih ogradah in kotanjah. Prva četa Lukovega bataljona ki jo je vodil Jernej Vid- mar-Aleks pa je obšla Sebojni lazi, ter od zgoraj z roba gozda udarila sovražnika v hrbet ki se je v hipu znašel v križnem ognju. Da je Jernejeva četa uspela na »klancu« zapreti edini izhod, bi prav lahko uničili vse te združene italijansko-belogar- distične sile, tako pa so skozi to odprto vrzel v pa- ničnem begu reševali svoja gola življenja. Parti- zani so drli za njimi, ali so sovražnika mogle ujeti samo še partizanske krogle.

Del tistih ki so bežali proti Padežu se je zabari- kadiral v požgani Pavličkovi, Vidmarjevi in Dolen- čevi hiši in se skušal braniti. Ali tudi to zaman. Partizani so jim z nezadržnim jurišem gonili na- prej.

Po senožetih in lazih je obležalo 19 italijanskih vojakov, dva pa sta bila ujeta. Ko so partizani ugo- tovali da sploh nista nič streljala so jih izpustili. Ivan Cankar-Gams iz Vrhniku jih je peljal prav nad po- stajo Verd, da sta lahko potem svojim povedala kakšna usoda je doletela njihovo enoto. Obležalo je tudi 6 belogardistov, med katerimi je bil tudi nji- hov poveljnik Kranjčev iz Begunj ki je padel prav pri Pavličkovi hiši na Padežu. V Jiblanščem zelniku je za vedno končal bahavi Tone Kranjc- Podlipcov iz Dobca, ne daleč od njega pa njegov sovaščan in pajdaš Andrej Jernejčič-Gregorjev.

Partizani so dobili tudi velik plen. Poleg pušk in streliva so dobili tudi težki mitraljez FIAT. Na njivi pod Vidmarjevo hišo na Padežu pa je ležala lepo rumena vojaška trobenta, ki je verjetno njenega lastnika ovirala pri bežanju. Vidmarjev Lojz, ki je bil nekoč pri vojaki trobentač, jo je potem dosti- krat uporabil in partizanom trolil koračnice.

Tudi partizani so imeli izgube. Na senožetih sta padla 2 borca, 4 pa so bili ranjeni. Na Andrejčetovi gmajni je padel Janez Petrič-Tonček, Kranjčev iz Bezuljaka. Odnegli so ga seboj in tam prav blizu taborišča pri kalu pokopali. Na »klancu« pa je padel mlad Bosanček ki je še pred vojno drvaril po naših gozdovih. Menda so ga klicali »Srbo«. Po- kopali so ga prav tam v vogalu padeške in stran- ske poti.

Po končani borbi so se borci umaknili nazaj v taborišče pri kalu in se takoj odpravili na pot. Ob prvem večernem mraku so krenili proti Strmecu. Ko so se pomikali skozi Padež so začeli Italijani z topovi obstreljevati vas. Granate so padale prav ob poti po kateri so hodili partizani, tako da zadnji del kolone ni mogel nadaljevati pot skozi vas, temveč je zavil že pred vasio bolj na levo in za hri- bom nadaljeval pot proti koželjskemu logu. Bri- gada ni imela izgub. Le kdo naj bi Italijanom dal tako natančne podatke za obstreljevanje, ali pa je

to bilo le golo naključje. Brigada se je za nekaj dni utaborila na Strmecu.

Borba na Sebojnem lazju je bila ognjeni krst Šerčerjeve brigade, ki ga je, kakor smo videli dobro in uspešno prestala.

Na vrsto pride tudi Padež

Ko so Italijani na Kožljeku opravili svoje delo so preko Vinjega vrha krenili proti Padežu. Iz gozda so na padeške senožeti prilezli v več kolonah in začeli vas takoj obkoljevati. Bilo jih je preko 500 t. j. ves 2. bataljon 52. pehotnega polka. V vasi je bilo nekaj partizanov udarnega voda. Tudi za- sede ki so bile na svojih starih mestih so se mo- rale v naglici umakniti, saj so jim Italijani prišli za hrbtom. Tudi partizani ki so se nahajali v vasi so se skupaj z vaščani morali umakniti v gozd. Tam so ženske z otroki prebile nato še celo noč in se šele naslednjega dne vrnile nazaj v vas, ali ne na svoje domove, na pogorišča.

Ko so Italijani udri v napuščeno vas, so najprej pobrali vse kar jim je vrednega prišlo pod roke, ži- vino segnali iz hlevov, nato pa vas požgali. Živino so odgnali, ostalo pa naložili na vozove in odpe- ljali v Borovnico. Ljudje so rešili le gola življenja. Na Padežu so tedaj ostale le tiste družine ki so imele svojce v partizanih. To so bile: Vidmarjeva, Štalarjeva, Andrejčetova in Zg. Pavličkova, kajti vsi drugi so se že prej odselili v dolino.

Kako je že rečeno, ljudje so se naslednji dan vrnili iz gozda nazaj v vas. Napravili so si zasilna bivališča med osmojem in počrnelim zidovjem. Od nekd so prignali tudi kakšno kravo, ali pra- šiča ter živalarili naprej. V večnem strahu da jih Italijani ne zalotijo v vasi, so si za Gospodovo postavili zasilno barako, pravzaprav samo na- strešje, kjer so ponavadi preždeli čez dan. Zvečer pa so se vračali v vas, nakrmili živali, si nekaj ma- lega skuhalo in noč prespali, zjutraj so se pa zopet umaknili v gozd, saj je nevarnost grozila le pod- nevi. Tako se je ponavljalo skoraj vsaki dan, vse do usodnega 11. avgusta 1942 leta, ali o tem pozneje.

Ob dnevu JLA — pri starešinah in vojaki v kasarni Ivan Cankar

Zrelo idejnopolitično delovanje komunistov

Organizacija ZKJ kot subjektivna sila naše enote ima zelo odgovorno vlogo pri izvrševanju vseh nalog, ki jih realizira na različne načine. O aktivnosti, delu in doseženih rezultatih organizacije ZKJ v naši enoti v preteklem letu smo se pogovarjali s tovarišem Radomirjem Kostičem.

»Iz širokega spektra vprašanj, s katerimi se ukvarja naša organizacija,« je rekel tovariš Kostič, »bi izdvojil naslednja težišča vprašanja: neprestano izgrajevanje in ohranjanje visoke stopnje borbene pripravljenosti enote, ekonomska stabilizacija, varčevanje, racionalno poslovanje, ideološko politična enotnost in kadrovska izpopolnjevanje ter sprotno informiranje članov.«

— Kako uresničujete stabilizacijo in ali imate kak vpliv na stopnjo borbene pripravljenosti enote?

»Stabilizacija je aktualna v celotni naši družbi in zato tudi mi sprejemamo ukrepe za varčno in racionalno poslovanje, vendar tako, da ne motijo načrtanega programa vzgoje in izobraževanja kot tudi izgrajevanja in ohranjanja visoke stopnje borbene pripravljenosti enote. Ker so se vse subjektivne sile pravočasno angažirale, nimamo na tem področju nikakršnih težav.«

— Znano je, da se idejno-političnemu usposabljanju posveča v naši armadi veliko pozornosti. Kakšno je stanje na tem področju v naši enoti?

»Najboljša ilustracija obstoječega stanja na področju idejno-političnega delovanja in usposabljanja je podatek, da so v letošnjem letu naše osnovne organizacije sprejele v ZKJ 115 novih članov. Tečaj marksiističnega izobraževanja je obiskovalo okoli štiristo mladih, mladih komunistov in mladincev, kandidatov za sprejem v ZK, ki so jih predlagale osnovne organizacije ZSM.«

— Ali nam lahko na koncu date globalno oceno dela organizacije ZKJ?

»Stalni zelo dobri in odlični rezultati na področju borbene pripravljenosti, ki uvrščajo našo enoto že več let v sam vrh Ljubljanskega

armadnega območja, so zgovoren dokaz o zrelem idejno-političnem delovanju komunistov in organizacije ZKJ v naši enoti. Plod takega dela so tudi mnoga priznanja, ki nas vsekakor veselo, hkrati pa tudi obvezujejo za nadaljnjo zavzeto delo in maksimalno angažiranost, da bi bili v vsakem trenutku, če je to potrebno, pripravljeni, da izvršimo svojo dolžnost,« je zaključil ta kratek pogovor tovariš Kostič.

Starešina
Radomir Kostič

Praznik armade je za starešine in vojake poseben trenutek v življenju. V kasarni zavladajo praznično razpoloženje. Na proslavi za trenutek pozabimo na vsakdanje naloge in to je priložnost, da povemo nekaj več o vojaškem življenju, o usposabljanju in vzgajanju vojakov, o kulturnozabavnih in športnih dejavnostih in o skupnem življenju v kasarni. V razgovoru z nekaterimi našimi tovariši in starešinami smo zabeležili:

Budimir Gavrić, starešina: »Gotovo je usposabljanje in vzgajanje vojakov najvažnejša naloga in cilj armade, vendar ne hkrati edini. Temu osnovnemu cilju je posvečeno večina časa, ki ga vojaki preživijo v enotah. Letos delamo po novih učnih načrtih, v katerih so kriteriji za kvaliteto usposabljanja ostrejši in so s tem tudi zahteve in pričakovanja mnogo večja. Vendar je kljub temu končna ocena usposobljenosti vojakov, ki so sedaj v naši enoti, višja od tiste, ki so jo dosegle predhodne generacije. Vzroki za to so: večja angažiranost vojakov in starešin ter boljše organizacija samega procesa usposabljanja in vzgajanja.

je dobro usposobljen človek, ki upravlja z njo. Zato je zelo pomembno, da se človeku vojaku pripisuje tako velika vloga v možni vojni. Na »obuki« sem si prizadeval, da spoznam čim več in mislim, da sem v tem tudi uspel. Glede na to, da po stroki nisem »tehnik«, lahko rečem, da sem se naučil mnogih stvari, ki mi bodo koristile tudi, ko bom odšel domov.«

Vojak **Mladen Ivičić**, zdravstveni tehnik iz Metlike: »Bil sem udeleženec več mladinskih delovnih akcij in sem pričakoval, da je tudi v vojski kulturno življenje organizirano na podoben način. Toda bil sem prijetno presenečen, ko sem kmalu po prihodu poslušal pri-

Edo Fabijanić

Šećir Ramadan

Mladen Ivičić

Ko govorimo o dobrih uspehih, ne smemo zanemariti tudi zelo dobrih pogojev za izvajanje usposabljanja kot so pripomočki, ki nadomeščajo prava, vendar mnogo dražja sredstva. Kino — strelšče, miniaturno strelišče in drugi, ki zelo racionalizirajo in varčujejo naša sredstva, pri tem pa ni kvaliteta usposabljanja nič manjša. Dokaz za to so visoke prav dobre in odlične ocene, ki jih dosegamo na vajah manjšega ali večjega obsega, na streljanjih iz pehotnega orožja in orožja na borbenih vozilih.

K temu moramo dodati, da uporabljamo ustrezne stimulativne mere za najboljše posameznike, ki vplivajo na večjo zavzetost in povečujejo zainteresiranost vojakov v procesu usposabljanja.

Tako smo našli doberšen del dejavnosti, ki vplivajo na to, da je naša enota že več let med najboljšimi v Ljubljanskem armadnem območju.

Edo Fabijanić, diplomirani ekonomist z Reke: »Name je v vojski napravila največji vtis vrhunska tehnika, s katero razpolagamo. Iskreno rečeno, pred prihodom v vojsko, sem o tem vedel zelo malo. Šele tu sem doimel, koliko truda in naporov zahteva ta tehnika od vsakega posameznika, da bi jo dejansko obvladal. Primerna angažiranost na »obuki« kot tudi sam proces usposabljanja omogoča, a se borbena sredstva spoznajo do potankosti. Sama na ta način lahko govorimo o visoki stopnji borbene pripravljenosti. Moderna tehnika sama ne pomeni ničesar. Potreben

reditev, ki so nam jo pripravili »stari« vojaki. Ta prireditev je bila hkrati tudi vabilo in vspodbuda za nas, da se aktivno vključimo v kulturno-zabavno življenje naše enote. Dobro je, da ima vsak vojak možnost, da pokaže svoje sposobnosti in s tem bogati sebe in druge. Tako prihaja do prepletanja različnih kultur, kar je za našo socialistično skupnost zelo pomembno. Za konec bi imel pripombo, ki naj omogoči, da bi kulturnozabavno življenje v kasarni še popestrili — želim si, da bi prišli med nas nekateri priznani jugoslovanski umetniki.«

Vojak **Ramadan Šećir**, profesor francoskega jezika iz Preševa: »Prišel sem iz kraja, kjer je narodna struktura zelo pestra. Zato sem z velikim zanimanjem pričakoval, kako se v naši armadi uresničuje načelo bratstva in enotnosti. Že ob prihodu v kasarno »Ivana Cankarja« sem se začel spoznavati z vojniki različnih narodnosti. Hitro smo uspostavili pristne prijateljske odnose, ki so se ob skupnih naporih v vsakdanjem vojaškem življenju še poglobljajo. Toda v naši enoti smo vojniki različnih generacij in mnogi prijatelji so že odšli iz JLA. Slovo je bilo zelo težko, vendar prijateljstvo s tem ni zamrlo. Redno si dopisujemo in ravno danes sem dobil pismo iz Zagreba, v katerem mi prijatelj, ki je septembra odšel domov, piše, da bo prišel na obisk k »starim« tovarišem v kasarno. Menim, da je to najlepša potrditev parole — v armadi se kuje bratstvo in enotnost.«

Močnejši od jekla

Minilo je štirideset let od zgodovinskega 22. decembra 1941. leta, dneva, ko je v malem bosanskem mestecu Rudu z ustanovitvijo Prve proletarske brigade rojena Jugoslovanska narodna armada. Danes, ko slavimo njeno štiridesetletnico in smo prične njene neprestane rasti in krepitve, se moramo spomniti veličine revolucionarne Titove misli, izražene v odločitvi o ustanovitvi Prve proletarske brigade iz dotedanjih partizanskih odredov. To je bila najbolj udarna enota, ki so jo sestavljali najboljši borci iz cele Jugoslavije, »živa celica«, iz katere so zrastle novi bataljoni, brigade. Formiranje novih proletarskih enot je pomenilo prelomnico v izgradnji oboroženih sil narodno-osvobodilnega gibanja v Jugoslaviji, saj so bile to gibljive, elitne in redne enote, ki so predstavljale hrbtnico nove revolucionarne armade.

Pod Titovim vodstvom so bile prisotne v vseh odločilnih bitkah naše narodnoosvobodilne vojne. Naša vojska je rastle iz dneva v dan. Ustanavljale so se nove divizije, korpusi, armade, ki so ob koncu vojne štejele osemsto tisoč dobro oboroženih in izurjenih borcev, ki so se kalili v zmagovitih

borbah proti okupatorju in domačim izdajalcem in s tem bistveno prispevali k dokončnemu zmagu nacizmu v drugi svetovni vojni.

Po vojni ni naša ljudska armada uresničevala samo svoje obrambne naloge, ampak se je aktivno vključila v obnovo in izgradnjo nove socialistične do-

movine. Zrasla je iz ljudstva in se ni nikoli od njega ločevala. Z lastnimi silami se je posodabljala in predstavlja danes sodobno opremljeno armado, ki je vedno pripravljena braniti in obraniti našo svobodo in neodvisnost pred kakršnim koli agresorjem.

Grajena na idejah bratstva in enotnosti vseh naših narodov in narodnosti, prežeta z revolucionarnim duhom in tradicijo NOB, v katere krilu je rasla, vodena s Titovo vizionarsko osebnostjo, predstavlja naša armada prvi borbenejšalon oboroženih sil, bolje rečeno oboroženega naroda, in je porok, da bomo tudi v prihodnje »gospodarji na svoji zemlji«.

Zato, ko slavimo njen in naš jubilej, zaželimo, da bo še naprej enako trdna in močna, kot je bila do sedaj — da bo močnejša od jekla.

Borci med vojaki

Pomemben del naše »obuke« predstavlja spoznavanje zgodovinskega razvoja naše armade. Zato prihajajo med nas ob vseh pomembnih datumih revolucije borci, da bi s svojim pričevanjem obudili spomine na narodnoosvobodilno borbo, na leta trpljenja, strahu in upanja hkrati. Te ure so vedno najbolj zanimive. Vojaki zelo zavzeto poslušamo pripovedovanja, spoznavamo posamezne zgodovinske dogodke, ki nam jih s svojim privlačnim pripovedovanjem orisujejo borci in budijo v nas občutek privrženosti naši socialistični revoluciji.

Ob 22. decembru, »dnevu armade«, sta prišla med nas Stane Bulc, prvoborec, in Franc Dolenc, polkovnik v pokoju. Tovariš Stane je že kot mlad fant začel delovati v terenskem odboru OF na Mirni, kjer so hitro spoznali njegovo iznajdljivost in mu zaupali mnoge pomembne kurirske naloge. Spomladi 1942. leta je odšel v partiza-

ne. Bil je borec prve slovenske brigade »Matija Gubec«. Prikazal nam je zmagovito pot naše armade. Vse skupaj je popestril s posameznimi zanimivimi detaili iz svojega partizanskega življenja.

Taka srečanja so zelo zanimiva in želimo, da bi jih bilo čim več, saj se nam žive ure zgodovine globoko vtisnejo v spomin.

Kultura — uspešno leto

Konec leta je vedno čas, ko zbiramo rezultate in delamo bilanco o uspešnosti dela v preteklem obdobju.

Poskušali bomo napraviti kratek rezime kulturno-zabavnih aktivnosti v naši enoti. Za nami je zelo uspešno leto in mnogo je pomembnih dogodkov, ki se jih moramo spomniti. Na majski reviji kulturno-zabavnih aktivnosti, ki je bila v Črnomlju, smo osvojili prvo mesto. Ta laskav naslov smo osvojili na osnovi vrste zelo kvalitetnih in zrelih nastopov v vsaki disciplini ter seveda tudi kompletnega programa, ki smo ga predstavili v Črnomlju. Plasma sam zgovorno govori o nivoju kulturno umetniškega življenja v naši enoti. Rečemo lahko, da se kulturno-zabavni življenju v našem kolektivu odmerja dosti časa, zato ne moremo mimo tradicionalne šeste revije kulturno-zabavnih aktivnosti v naši kasarni, ki so s svojo kvaliteto predstavljale dobro osnovo za uspešno delovanje tudi izven naše enote. Pri vsem tem pa je najpomembnejše, da je sodelovalo veliko vojakov, ki so pokazali dosti dobre volje in zagnanosti. Tako orientacija je vidna pri enotah, ki prednjačijo na

prireditvah. Pohvaliti moramo enoto tovariša Mladenovića, ki je letos že drugič zapored osvojila prvo mesto, ter enoto tovariša Dobrosavljevića in Jankovića, ki sta le malo zaostajali. Drugim enotam pa lahko zamerimo, da še vedno namenjajo tem aktivnostim manj pozornosti kot pa je potrebno.

Pri vsem tem pa ne moremo mimo posebne kvalitete, ki nastaja s temi prireditvami. To je možnost za še tesnejše povezovanje vojakov in gostov iz posameznih krajev vrhniške občine. Na žalost smo dobili vtis, da vseh možnosti sodelovanja nismo izkoristili, čeprav so prireditve, ki so jih pripravile naše enote v Ligonju, na Stari Vrhnik in v Borovnici, bile zelo uspešne in želimo si, da bi jih bilo čim več.

Zaključimo lahko, da, čeprav je bilo letošnje leto zelo uspešno, še vedno nismo izkoristili vseh potencialov in da moramo v prihodnje animirati še več vojakov za aktivno kulturno-zabavno življenje.

Poglobljanje vezi med mladimi

Nalog in obvez mladinske organizacije v vsakem kolektivu in tudi pri nas ni potrebno posebej poudarjati. Ko smo ob koncu leta potegnili črto pod preteklo obdobje, smo ugotovili, da smo lahko z doseženimi rezultati zadovoljni.

Našo aktivnost lahko razdelimo na dve področji, ki pa se ne malokrat prepletata — notranje — v naši enoti — in zunanje — sodelovanje in povezanost z drugimi mladinskimi organizacijami in OK ZSMS na Vrhnikih.

Uspehi naše enote v tem letu so v precejšnji meri tudi plod zavzetega dela ZSM. Pri tem bi omenili samo nekatere najpomembnejše: uspešna izvedba združene taktične vaje, dobri rezultati usposabljanja nekaj generacij vojakov, angažiranje vojakov pri popravilu in izgradnji cest, sodelovanje na različnih športnih in kulturnih prireditvah.

Če se ozmemo na sodelovanje z OK ZSMS, lahko ugotovimo, da dobiva vse kvalitetnejšo obliko, saj imamo veliko skupnih intere-

sov in naša srečanja so vse bogatejša. Seveda pa to ne pomeni, da tega sodelovanja ne moremo še popestriti in tako utrjevati in poglobljati vezi med mladimi v vrhniški občini in vojaki.

V našem delu se pojavljajo tudi problemi, ki izvirajo iz pomanjkanja kritike in predvsem samokritike ter premajhne masovnosti v posameznih akcijah.

Zato si moramo v prihodnje prizadevati, da bo naše usposabljanje čim kvalitetnejše, da se poveča učinkovitost in odgovornost pri delu. Izboljšati moramo idejnopolitično delo in marksiistično izobraževanje ter usmeriti pozornost na negovanje moralnih in humanih vrednot socialistične družbe med mladimi v naši enoti.

Zgledni krvodajalci

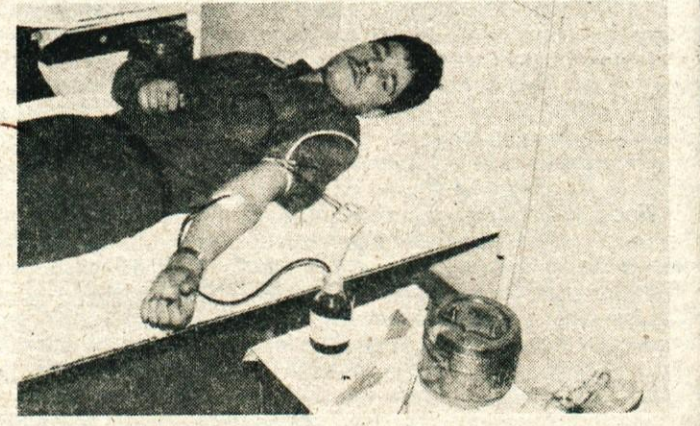
V začetku decembra je bila v naši enoti humanitarna akcija. Že drugič letos smo vojniki in starešine nesebično dali kri in tako omogočili, da se danes, jutri rešijo življenja ponesrečenih, vseh tistih, katerim je naša kri potrebna, ne glede na to, ali so naši najbližji, prijatelji ali neznanci.

Odziv vojakov in starešin naše enote je bil zelo dober, kar pa je že običajno za take in podobne akcije. Nekateri so dali kri že večkrat, med njimi sta starešini Petar Radak, ki je že šestindvajsetkrat dal kri in Mirko Bogdanović, ki jo je dal trindvajsetkrat. Posebej pa je razveseljujoče, da so mnogi dali kri prvič in, kot so zatrili, tudi ne zadnjič.

Ob tej priložnosti nam je specialist transfuziolog iz vojne bolnice v Ljubljani Branko Čalić povedal: »Sodelovanje z vašo enoto je odlično. Tudi letos ste bili med najštevilnejšimi, za

zdravstvo tovariš Vidović, ki je zelo dobro opravil svoj del naloge. Toda naš cilj je, da te še vedno bolj ali manj stihiske akcije prerastejo v dejansko sodelovanje. Naše potrebe, ki niso majhne, bi morali zadovoljevati s tedenskimi ali vsaj mesečnimi akcijami.«

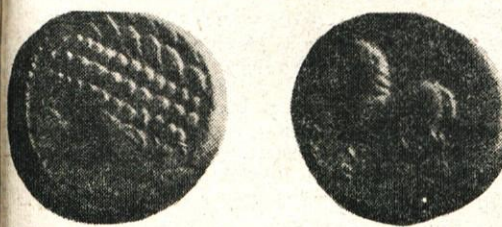
Humana akcija je dosegla svoj namen. Vojaki in starešine vemo, da je naša moralna obveza, da dajemo kri sedaj, ko je svoboda, saj bomo v vojni ravno mi tisti, ki jo bomo sprejemali.

Keltski novci v Bevkah

V letošnji jeseni je Narodnemu muzeju v Ljubljani uspelo pridobiti enega najpomembnejših keltskih zakladov na Slovenskem.

Za najdbo smo arheologi izvedeli povsem po naključju. V poletnih dneh so otroci med igro po novoizkopanih jarkih mejačih na levem bregu

Keltski srebrnik iz Blatne Brezovice. Podobni novci so bili odkriti pri domačiji Kamin pri Bevkah.

Ljubljani pri Kaminu odkrili množico ploskih, okroglih »kamenčkov«. Razveselili so se jih, saj so jim prišli kot naročeni za »žabice«, sredi barske ravnine, kjer kamena ni. Neugotovljivo število teh »kamenčkov«, v resnici z rumeno rjavilo ilovnatu patino prekritih keltskih srebrnikov, so potem otroci zmetali v Ljubljano. Prosvetljenosti nekaterih domačinov, ki so izvedeli za najdbo, se imamo zahvaliti, da ni šel edinstveni zaklad po zlu. Na prizorišču so se takoj pojavili arheologi Narodnega muzeja pod vodstvom ravatelja dr. Petra Petruja in vodje numizmatičnega kabineta dr. Aleksandra Jelčnika. S hitrim posegom so muzejski delavci uspeli odkupiti 26 keltskih novcev. Žal sta vsaj dva novca, kljub hitremu posredovanju muzeja, po nedovoljenih poteh odšla na tuje. Večina zaklada pa je tako in tako končala v Ljubljani, zato je Narodni muzej, ob sodelovanju Zavoda SRS za varstvo naravne in kulturne dediščine, Republiškega sekretariata za notranje zadeve in Društva za raziskovanje morja Ljubljana izvedel kombinirano podvodno — suhozemno akcijo, da bi uspeli rešiti čim več odvrenih novcev. Zaradi neugodnih vremenskih razmer, ki jih je kronala še velika povodenj na Barju, srebrnikov v globoki in motni Ljubljani nismo uspeli rešiti. Tudi bi bilo treba uporabiti več po-

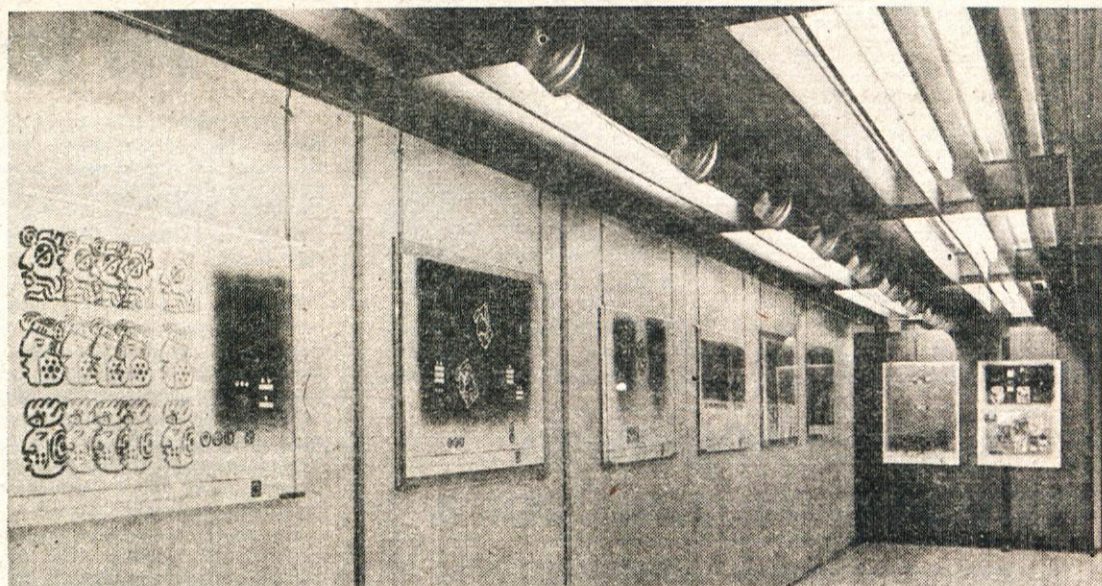
sebnih tehničnih pripomočkov, da bi novce na mivkastem rečnem dnu lahko našli. Vendar potapljanje ni bilo zamen. Luč dneva je po nekaj več kot 2000 letih zagledal železen poznokeltski meč, v nožnici. Našli smo tudi odlomke mlajšehronastodobne lončenine, prazgodovinske železne konjske žvale in rimsko železno podkev, tudi konjsko. S pomočjo delavcev RSNZ smo preiskali tudi trdino na mestu zakladne najdbe in z iskalcem kovin odkrili dve železni podkvi, rimsko konjsko in volovsko, poleg tega pa še avstrijski srebrni groš iz 17. stoletja. Tudi glede Kelto je bila sreča mila: na levem bregu Ljubljane je naprava za odkrivanje kovin zasledila v drugotni legi keltski srebrnik. Skupno število rešenih novcev keltskega zaklada se je tako povzpelo na število 27.

Novci pripadajo sredini 1. stoletja pr. n. št. in so znani kot t. i. veliki noriški srebrniki ali staterji, kovani po vzoru denarja helenističnih makedonskih vladarjev. Zaklad je bil zakopan na bregu važne rečne prometne poti, morda v času nevarnosti, morda odložen v nekakšno »banko«, s tem da se ni lastnik nikoli vrnil ponj. Podoben zaklad je bil verjetno tudi na bregu Ljubljane pri Blatni Brezovici, od koder hrani Narodni muzej en srebrnik. Sicer je že skoraj 100 let znana najdba novčnega depoja na Dolenskih njivah ob Ljubljani na Vrhniki, na mestu antičnega Nauporta (23 srebrnikov).

Omeniti moramo, da so Bevke znano arheološko najdišče, predvsem prazgodovinskih in verjetno rimskih izkopanin (struga Ljubljane, zlasti pa osamel hrib Gradišče pri vasi, kjer je na njegovem južnem vznožju izpričana tudi trdinska naselbina točka iz časa kolišč na Ljubljanskem Barju). Verjetno je bil Kamin vmesna postaja in prehod čez reko na stari poti med Bloško planoto, Borovnico, Bevkami in Polhograjskimi Dolomiti, v času, ko se je nekdanje ljubljansko jezero že zamočvirilo in spremenilo v težko prehodno barje.

Prihodnje leto bo Narodni muzej nadaljeval z raziskovanjem v velikem obsegu na območju Kamina pri Bevkah, saj bo treba po najsodobnejših načelih raziskati in dokumentirati težko dostopno strugo Ljubljane in njene arheološke zaklade.

DAVORIN VUGA

Ob dnevu republike vrsta proslav

Prvo prireditev smo pripravili folkloristi za oskrbovance DOMA POČITKA na Vrhniki. Zaplesali smo jim nekaj belokranjskih plesov ter značilno gorenjsko polko. Gledalci so bili nadešeni in prejeli smo mnogo pohval.

V OS Borovnica so se veselili učenci vseh razredov. Osmošolci so namreč pripravili ples. Mnogi učenci so se razposajeno zavrteli v ritmu zabavne glasbe.

Naslednja prireditev je bila košarkarska tekma med Borovnico in Radovljico. Odvijala se je v prizidku šole — v novi telodavnici. Zmagali so domačini, in sicer 100:89.

Učenci OS smo pripravili RECITAL OB DNEVU REPUBLIKE. Tu smo se izkazali mnogi recitatorji, glasbeniki in pesalci.

Kakor vsako leto smo tudi letos pioni pripravi proslavo v FENOLITU na Bregu. Ob tej priložnosti so podelili nagrade najzastojnejšim delavcem tega obrata.

Osrednja proslava za vse kraje pa je bila v venčnamenskem prostoru OS Borovnica. Pripravili so jo vojaki iz vrhniškega garnizona. Kot gostje so nastopili mladi pevci in folklorna skupina iz Ligojne.

Na športnem področju je bila še ena prireditev. To je bila odbojarska tekma med moštvi Tabora in BOROVNICE. Zmagalo je moštvo iz Ljubljane, in sicer 3:2.

Ob vseh teh prireditvah pa ne smemo pozabiti na mladince v klubu, ki so se letos izkazali tako, da so pripravili PRAZNIČNE PLESE.

Letošnje prireditve so bile pestre in dobro pripravljene. Pa še nekaj: vse so bile tudi dobro obiskane.

MAJA MAKOVEC
OS Borovnica

Mehičan v galeriji Doma

ERNESTO TORICES RAMIREZ, mehiški grafik, ki je študiral na Akademiji za Likovno umetnost v Mehiki in na Alademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer dokončuje specialko za grafiko, je od 11. do 31. decembra razstavljal v galeriji Doma na Vrhniki.

Sporočilo mehiškega grafika na tej razstavi je večplastno. Želja po študijskih izpopolnitvah v grafični tehniki ga je pripeljala v Jugoslavijo oziroma v Ljubljano. Njegovo ustvarjanje pa je v celoti vezano na njegovo domovino oziroma njeno zgodovino. Listi v dvobarvni grafični obdelavi so rdeče in črne barve s simboli iz preteklosti. Spodaj so pripisani verzi iz pesmi in nalepljena drobna pisma.

nja, ohranjeni kipi, reliefi, arhitektura in zapisi so neizmerno bogastvo kulture, katere svet vedno znova odkriva. Ernesto je svoje grafike zasnoval na tej zgodovini, kot bi stikal dvobarvno preprogo je uporabil davne upodobitve in njihove simbole za svoja sporočila. Značilne upodobitve glav, ki imajo okrog ust izoblikovan jaguarjev gobec, so v originalu velike več kot dva metra, izklesane v kamnu.

Nenavaden koncert

Na naši šoli smo prisluhnili nenavadnemu koncertu. Obiskal nas je Bruno Khormayer. Igral je na dežnik, mizarsko žago, zvončke, steklenice, podkve, leste, naboje...

Iz teh pripomočkov je izvajal lepe melodije, zato ga je bilo prijetno poslušati. Izkazal se je tudi kot igralec — humorist.

Po končani predstavi smo imeli mladi novinarji z njim pogovor. Povedal nam je, da je večino teh instrumentov izdelal sam. Na vprašanje, kaj nam lahko pove o sebi, je odgovoril: »Moj oče je Čehoslovak, mati pa je iz Maribora. Tudi moj oče je bil muzikant in mislim, da sem to podedoval po njem. Nastopal sem v Italiji in Nemčiji, zanimivo pa je, da na Češkoslovaškem še nisem bil. Jugoslavijo pa poznam bolje kot sto ljudi skupaj. Kot otrok sem igral ksilofon, pozneje pa sem sam začel izdelovati instrumente, na katere sem igral tudi danes.«

Na koncu pogovora nam je svetoval, kako naj se tudi mi poizkusimo v tej spretnosti.

JELKA VOLEK, 7. a
OS Borovnica

ska znamka kot vez v daljno domovino. Prav ta drobna znamka želi ponovno opozoriti na bogastvo vsega, kar pomeni v marsičem še neraziskana zgodovina Majev z Jukatona, seveda ob vseh vplivih bogatih kultur, ki so tu prehajale ena v drugo oziroma se izpodrivale. Izredno bogastvo teh kultur po boljšem seznanjanju je velik šok, ker preseneča s svojo modernostjo. Olmeki, Misteki, Maji, njihova božanstva in verova-

Še danes ne vemo, zakaj so jih izdejali, so pa izredno veličastne po duhu in oblikovanju. Izdelano pred tisočletji je imelo veliko željo, da se ohrani kot pričevanje.

Ernesto to bogastvo likovno ureja v nova sodobna sporočila. Pred stoletji oblikovani simboli zažarijo v vsej svoji skrivnostni sporočilnosti in prvinskem likovnem izrazu, ki pomeni davno kodiranje življenjskih situacij.

PAVEL MRAK

Prve plesne vaje

Na naši šoli že dolgo potekajo plesne vaje. Letos smo prišli na vrsto tudi mi, učenci 7. razreda. In kako je bilo prvič na tečaju?

Zbrali smo se v večnamenskem prostoru novega prizidka. Prišel je plesni učitelj. Najprej se nam je predstavil in nam povedal nekaj o plesu. Začeli smo z angleškim valčkom. Vadii smo vsi naenkrat iste korake in to nam ni delalo dosti preglavic. Ko pa smo bili v parih in se je zaslila glasba, to ni bil več ples. Mnogi nismo vedeli, kaj naj počnemo in smo kar hodili sem ter tja. Učenci osmega razreda pa so se kar lepo vrteli. Za njih je bil to že nadaljevalni tečaj.

Tako so minile prve plesne vaje. Spoznali smo način dela in upamo, da bomo tudi mi kmalu dobri plesalci. To si vsi še posebno želimo.

DARJA MIKUŠ, 7. a
OS Borovnica

Približajmo kulturo delavcem

Povod za ta prispevek je bil enotedenski seminar za organizatorje kulture v delovnih organizacijah, ki se je odvijal v dneh od 31. oktobra 1981 na Ravnah na Koroškem. Iz občine Vrhnika sem se preko občinskega sindikalnega sveta udeležila tega seminarja samo jaz. Kakšne sadove sedaj pričakujem oz. pričakujemo od mene? Morda le malo preveč. Verjetno je vsem jasno, da sem s tem seminarjem, in ker prej še nisem delala na tem področju, ne bo možno narediti ničesar velikega. Imam celo obute, da bo precej težko. Že vseskozi, ob obiskih raznih predav, koncertov in drugih rešenjeh oz. zahtevnejših prireditvah, opažam, da je bilo večkrat na odru več igralcev, kot v dvorani gledalcev.

Sprašujem se, zakaj, ampak do odgovora ne pridem. Kako bi se vzpodbudili, da si bodo vsaj enkrat na leto ogledali kakšno gledališko predstavo, prisluhnili pevskemu koncertu...? Oddaljenost dvorane ali pomanjkanje hiše ne more biti izgovor. Samo brezplačna vstopnica za predstavo, kupljena preko sindikata, ni dovolj. Morda celo nasproti: sploh ni cenjena, kar smo skupno plačevali na seminarju. S kulturo in umetnostjo vzgojo bi najbrž morali malo več seznanjati že otroke v vrtcih, osnovni šoli, potem tudi doma, v družini. Če nadaljevanje: kolikokrat se sprašujem o kulturi tak ali tak pojavi na dnevnih redih sej samoupravnih organov in izvršnega odbora sindikata, v katerem samoupravnem aktu so opredeljene kulturne pravice delavcev, kdaj se vodstvene strukture DO udeležijo kakšne kulturne prireditve, na kakšnih prireditvah so morda samo zaradi funkcije? To so le nekateri problemi, katerim se srečujejo povsod, kot smo lahko razbrala iz pogovora z drugimi udeleženci seminarja. Zdi pa se mi, da je na Vrhniki še precej slabše. Kaj vse imajo na Ravnah? Mogoče je vzrok take kulturne pomanjšanosti tudi v geografski legi, saj je kraj oddaljen od drugega večjega kraja, Vrhnika pa je v bližini Ljubljane — kulturnega središča? In kako živahno je v tovarni Gorenje, v kateri? Morda se motim in je tudi v naši občini in v naših DO živahno? Zakaj v časopisu IUV npr. ni nikdar nobene kulturne prireditve, ki bi jo organizirali? Delavce seveda zanimajo proizvodni uspehi. Ampak ali res samo to? Mogoče bi lahko v vsaki številki predstavili vsebino nekaj knjig? Za tak primer vem iz Zelenke: komisija za kulturo v DO izbere najbolj brano knjigo meseca in jo v tovarniškem glasilu predstavijo vsem delavcem... Ali v naših tovarnah nobena ženska ne pleše, ne ustvarja tapiserij, gobelinov? Kaj ne bi bila to zanimiva razstava? Za primer: na Ravnah imajo v avli upravne zgradbe stalno razstavljene tapiserije in makrame svojih delavcev. Največkrat je treba samo pobude in organizatorja, pro-

stor, razstavljeni predmeti in ne nazadnje finančna sredstva bi se že našla. Ali ni morda v vsaki DO kakšen recitator, pesnik, pisatelj. Lahko bi jih zbrali za krajši literarni večer, za začetek bi nastopili v lastni DO, potem pa bi jih posodili naprej. Saj TV program ni tako zanimiv, da kdaj ne bi obiskali tudi takega večera. Ali ne bi ob pomembnejših praznikih organizirali krajših plesov s sodelujočimi iz lastne OZD, ne pa, da ima samo direktor svoj standardni govor. Če ni lastnih ustvarjalcev, ali mamice in oči ne bi radi prisluhnili proslavi šolskih otrok? Možnosti je veliko. V vsaki DO je zato treba poiskati človeka, ki bi imel veselje in ne nazadnje tudi pogum za delo na kulturnem področju. S pravi pristopom bi navdušili za delo še druge sodelavce in verjetno bi bilo preko ustnega obveščanja več rezultatov, kot je sedaj s plakatom, ki ponavadi visi vedno na istem mestu.

Na Vrhniki je ZKO že pristopila k temu. V preteklem letu je bil organiziran enodnevni seminar, kjer smo se prvič srečali tisti, ki naj bi na področju kulturne animacije delali oz. že delajo. Podobno srečanje je bilo tudi letos, vendar nismo izmenjali nobenih izkušenj. Morda je celo tako, kot so neke ugotovili na seminarju, da delavci v DO sploh ne vedo, kdo je kulturni animator pri njih. Sodeč po stanju v TOZD, kjer sem zaposlena, kulturni organizatorji nimajo lahkega dela. Srečujem se npr. samo z moškim kolektivom, ki ponavadi veliko časa posveti »šrafanju«, polovica delavcev je iz drugih republik, ti v petek ali soboto, odhajajo domov, naš samski dom, je tako oddaljen od centra Vrhnike, da tudi mladega človeka zdela peš hoja. Moram pa reči, da sem bila prijetno presenečena, ko sem oddala vse vstopnice za proslavo ob 29. novembru, ki so jo organizirali vojaki in mladinci Vrhnike. Proslave so se delavci tudi udeležili in jo pohvalili. Ko bi bilo v vseh DO tako, dvorane takrat ne bi bilo poje bila sredi tedna, ko delavci ne po-tujejo domov.

Razmišljam, da bi v prihodnjem letu k sodelovanju pritegnili Cankarjevo knjižnico na Vrhniki: enkrat mesečno bi v TOZD pripeljala knjižničarko z nekaj knjigami, del tudi v srbohrvaškem jeziku. Po mojem bodo delavci med malico radi prisluhnili kakšni zanimivi vsebini in se na koncu odločili, da si knjigo tudi sposodijo. Potem bi prišlo do veljave kolektivno članstvo v Cankarjevi knjižnici. Upam, da bom na obeh straneh našel naletela na razumevanje. Tako mi tudi nihče ne bo mogel očitati, da na račun kulture trpi delo. Nihče se tudi ne bo mogel izgovarjati, da popoldne ni časa za knjižnico in zato ničesar ne preberejo. Morda bi v drugih DO ljudem posredovali knjige Prešernove družbe, ki so znatno cenejše od knjig drugih založb, pa zato nič manj kvalitetne, morda je nekaj rešitve tudi v žepni knjigi.

Izgovorov, zakaj se delavci kulturno ne osveščajo, je vedno povsod dovolj. Tako so npr. na Ravnah, ko so izvedli anketo o interesih delavcev na področju kulture, izvedli, da se delavci ne udeležujejo predstav, ker »imajo varstva za otroke, ker za to nimajo časa itd. Mogoče bi tudi v naših DO veljalo izvesti anketo o interesih delavcev na področju kulture, pa bi se potem lahko naprej odločali. Prvi pogoj pa je vsekakor kulturni animator v delovni organizaciji. Ta se mora zavedati, da delo nikakor ni lahko, vendar bi v voljo in veseljem lahko veliko dosegel. Potem tudi njegovo vsakdanje delo ne bi bilo ovira in ne bi trpelo. Kulturni animatorji, ki bi se s tem ukvarjali profesionalno, je namreč še izredno malo. Tudi tako velika organizacija, kot je Krka Novo mesto, ga nima, pa vendar imajo kulturno dejavnost v DO izredno razvito. Seveda mora biti interes za kulturno osveščanje tudi pri vodilnih delavcih, v IO ZSS in drugih sredinah, ne da se le-ti povečajo družbenim in političnim funkcijam in nalogam, na kulturo pa vse preradi pozabljamo; predvsem je to naloga sindikata. Začeti bi morali pa že pri ureditvi naših prostorov družbene prehrane, pri ureditvi delovnega okolja, kako in kakšne zapuščamo avtobuse, itd.

In za konec: ste se že kdaj vprašali »Kaj je to kultura?« Kot smo ugotovili na seminarju, je to beseda z zelo širokim pomenom. Predavatelj je od 60 udeležencev seminarja dobil 60 različnih odgovorov, pa nihče ni zgrešil bistva. Recimo, da je kultura tisto, kar človeka naredi človeka. Od človeka samega, pravzaprav tudi od okolja je in vzgoje, pa je odvisno, koliko je človek.

ZDENKA TOMAŽIN

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽNICI

STROKOVNA LITERATURA

- Arah J.: Ugotavljanje in priznavanje z delom pridobljene delovne zmožnosti.
- Bonando W.: Pletenje
- Bostič A.: Zakonitost in oblike družbenega nadzora ter organiziranost in nastopanje organov za inspekcijo nadzorstva.
- Čuček J.: Terorizem
- Dokumenti ljudske revolucije v Sloveniji.
- Drjaka A.: Sistem deviznega poslovanja in kreditnih odnosov Jugoslavije s tujino
- Eseji o kulturi
- Filipič F.: Poglavlja iz revolucionarnega boja jugoslovanskih komunistov 1919—1939
- Furlan J.: Pomen soje za prehrano ljudi in živali
- Gledališki besednjak
- Gospodinjki koledar 1982 s knjigovodstvom
- Gradnik V.: Primorski prostovoljci v boju za severno mejo 1918—1919
- Hrušovsky I.: Dialektika biti in kulture
- Ibler V.: Mednarodni odnosi
- Jarc J.: Črnomelj in okolica v osvobodilni vojni in revoluciji
- Južnič S.: Novejša zgodovina
- Kos J.: Rašica, prva slovenska požgana vas
- Krall J.: Partizanske ciklostilne tehnike v slovenskem Primorju
- Lukič R.D.: Politična teorija države
- Pašić N.: Savremena država
- Pavlič S. & V. Smolej: Partizansko šolstvo na Slovenskem
- Pibernik F.: Med modernizmom in avantgardo
- Pickalkiewicz J.: Dolga roka Izraela
- Racionalizacija in modernizacija administrativnega poslovanja
- Razčlenitev kontnega plana za OZD
- Roth J.: Kurdi
- Rugelj J.: Alkoholizem in združeno delo
- Sartre J.P.: Filozofija, estetika, politika

Sila B.: Osnovna šola jadrana na deski

Socialno delo na področju vzgoje in izobraževanja

Statistični letopis SR Slovenije

Šekoranja M.: Gledališče enega

Škerlj R.: Češko-slovenski slovar

Turk I.: Finančno računovodstvo

Usmerjanje družbenega razvoja

Ustavni amandmaji k ustavi SRS

Valentinčič J.: Sodelovanje s starši

Vernec R. & W. Venny & R. Zahner: Avtoelektrika

Življenje v naravi

Žizmond E. & S. Soršak: Aktualni problemi in naloge komunistov v sistemu DE in političnih odnosov

Zoher-Durjava O.: Slovarček družbenoekonomskih izrazov

LEPOSLOVJE

Mladinski:

Dve igrici iz gozda

Grabeljšek K.: Naš črni muc

Ingolič A.: Zaupno

Kalna V. & V. Mikula: Kam se je skril Murko. Postrezimo gostom

Luger — Peroci A.: Moj delovni kotiček

Mihelič J.: Trska in Baja Debelajsa

Milne A. A.: Pu in njegovi prijatelji

Molier J. B.: Priložnostni zdravnik

Popović Z.: Narobe pravljice

Za odrasle — slovensko:

Pahor M.: Po jarnorini cesti v mesto na peku

Štih B.: Knjiga, ki noče biti requiem

Slovenske ljudske pesmi

Prevodi:

Bennet A.: Bog kamnosek

Ebner J.: Figure v črnem in belem

Fehér F.: Do pasu v zemlji

Gilbert G. M.: Nürnbergski dnevniki

Ihimaera W.: Družina

Lagerlöf S.: Prsat Löwensköldov

Maeterlinck M.: Slepci

Milosz C.: Dolina isse

Mistral G.: Demantni trg

MOUPRAVNA KOMUNALNA INTERESNA UPNOST OBČINE VRHNKA, Vrhnika

o b j a v l j a

4. točki 20. člena odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem (Ur. list SRS št. 26/80) in po Pravilniku o merilih za oddajo vbnih zemljišč za družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo obom, ki ga je sprejela skupščina Samoupravne komunalne interesne upnosti na svoji 1. seji dne 27. 10. 1981, v soglasju z Izvršnim svetom upščine občine Vrhnika in Samoupravno stanovanjsko skupnostjo Vrhnika

RAZPIS

oddajo stavbnih zemljišč za družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo

I.

Samoupravna komunalna interesna skupnost občine Vrhnika (v nadaljnjem besedilu: upravljalec) oddaja brez javnega natečaja po pogodbi odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem in po Pravilniku o merilih za oddajo stavbnih zemljišč za družbeno usmerjeno stanovanjsko izgradnjo v uporabo za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš na območju ZN Janezova vas naslednja stavbna zemljišča družbeni lastnini:

Parc. št.	Izmera m ²	kultura	k. o.
671/1	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/2	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/3	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/4	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/5	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/6	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/7	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/8	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/9	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/10	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/11	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/12	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/13	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/14	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/15	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/16	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/17	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/18	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/19	345 m ²	njiva 2. r.	Verd
671/20	345 m ²	njiva 2. r.	Verd

Na nezazidanih stavbnih zemljiščih je predvidena gradnja vrstnih stanovanjskih hiš po lokacijski dokumentaciji in projektih, ki jih bo pripravil upravljalec izbranemu ponudniku.

Gradnja teh stanovanjskih objektov je usklajena s plani Samoupravne stanovanjske skupnosti Vrhnika.

II.

STROŠKI

a) Odškodnina za kvad. m nezazidanega stavbnega zemljišča znaša 10,00 din

b) stroški pridobivanja zemljišč in geodetske meritve 14.100,00 din

c) stroški urejanja stavbnega zemljišča 153.340,00 din po objektu

d) stroški investicijsko tehnične dokumentacije 25.323,00 din po objektu

e) stroške manjkajoče ureditve, ki niso zajeti v tem razpisu bo treba dodatno upravljalcu v dejanski višini s posebno pogodbo

f) prispevek za spremembo namembnosti zemljišča in gradnjo javnih objektov ni vključen v stroške po tem razpisu.

III.

Kot ponudnik lahko sodeluje vsakdo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da po merilih stanovanjske skupnosti nima rešenega stanovanja oziroma da ga ne more dobiti, razen če je v postopku rešitve

2. da združuje delo v OZD ali DS, ki je udeleženka sporazuma o delniški plani SKIS in Samoupravne stanovanjske skupnosti ali je član pri udeleženci pred upokojitvijo.

3. da je polnopravni član Stanovanjske zadruge Vrhnika.

IV.

V kolikor se bo na razpis prijavilo več ponudnikov, kot je razpoložljivih stavbnih zemljišč, bo izdelan prioriteten vrstni red ob upoštevanju vrstnega reda iz 2. odstavka 27. člena odloka o upravljanju in razpolaganju s stavbnim zemljiščem.

V.

Z izbranimi ponudniki bo upravljalec sklenil pogodbo o oddaji nezazidanega stavbnega zemljišča in plačilu odškodnine ter drugih stroškov v 30 dneh po oddanem obvestilu o opravljeni izbiri.

VI.

Ponudnik je dolžan vplačati varščino v višini 20.000,00 din na zbirni račun upravjalca št. 50110-662-22571 SKIS — TE za stavbna zemljišča.

VII.

Če izbrani ponudnik ne bo sklenil z upravljalcem pogodbe o oddaji zemljišča v roku, v določenem v V. točki, se šteje, da je odstopil od pogodbe.

Stroški, ki jih je vplačal upravljalcu, se vračunajo pri ponovni oddaji zemljišča, morebitno ugotovljeno dejansko višino teh stroškov pa upravljalec vrne ponudniku.

Neuspelim ponudnikom vrne varščino v 15 dneh po opravljeni izbiri.

VIII.

Izbrani ponudniki morajo dokončati gradnjo do III. gradbene faze v 12 letih od pridobitve investicijsko tehnične dokumentacije.

IX.

Ponudniki pošljejo svoje ponudbe na Zavod za načrtovanje Vrhnika, Klis S-9 v 15 dneh po objavi v časopisu z oznako »ZA RAZPIS«.

K ponudbi morajo priložiti naslednje:

— izpolnjen vprašalnik o stanovanjskih, socialnih in delovnih razmerah ponudnika z naslednjimi prilogi:

— kopijo stanovanjske pogodbe z obrazložitvijo o stanovanjskih razmerah ponudnika (navedbe v obrazložitvi o stanovanjskih razmerah morajo biti potrjene pri Samoupravni stanovanjski skupnosti Vrhnika).

— potrdilo o zaposlitvi

— potrdilo OZD o višini OD

— izpisek iz sodnega registra kot dokaz o članstvu v Stanovanjski zadrugi Vrhnika

— kopijo nakazila o vplačani varščini.

Ponudb, ki ne bodo imele priloženih zahtevanih prilog, komisija kot nepopolnih ne bo obravnavala.

V ponudbi mora biti podana tudi izjava o sprejemu razpisanih pogojev.

Vse informacije in obrazce dobe kandidati na Zavodu za načrtovanje Vrhnika, Klis S-9, v času razpisa vsak dan od 8. do 11. ure, ob sredah pa od 13. do 15. ure.

Samoupravna komunalna interesna skupnost občine Vrhnika

ZVEZNI SEKRETARIAT ZA LJUDSKO OBRAMBO PERSONALNA SLUŽBA

razpisuje

NATEČAJ

za sprejem kandidatov za učence splošnih srednjih vojaških šol, gojence srednjih vojaških šol rodov in služb za učence šole za strokovne delavce v vojaško-tehničnih poklicih v letu 1982

KATERE SO SREDNJE VOJAŠKE ŠOLE?

- Letalska splošna srednja vojaška šola »Maršal Tito« v Mostarju,
- Splošna srednja vojaška šola »Bratstvo — enotnost« v Beogradu,
- Splošna srednja vojaška šola »Ivo Lola Ribar« v Zagrebu,
- Splošna srednja vojaška šola »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani (samo za kandidate z območja SR Slovenije).

V našete šole je mogoč vpis v 1., 2. in 3. razred

Srednja vojaška šola kopenske vojske v Sarajevu vpisuje naslednje smeri: pehota, artilerija, artilerijsko-raketne enote pritizračne obrambe, oklepne enote, inženirstvo, zveze in atomsko-biološko-kemična obramba.

Tehniška srednja vojaška šola kopenske vojske v Zagrebu vpisuje naslednje smeri: strojniška, elektrotehniška, raketna, kemijsko-tehnoška in prometna.

Letalskotehniška srednja vojaška šola v Rajlovcu vpisuje naslednje smeri: strojništvo, elektrotehniška, elektronskotehniška in telekomunikacijska.

Mornariškotehniška srednja vojaška šola je v Splitu.

Intendantka srednja vojaška šola je v Sarajevu.

Sanitetna srednja vojaška šola v Novem Sadu vpisuje smeri: medicinska in farmacevtska (ta smer sprejema samo v 3. razred).

V navedene šole je mogoč vpis v 1. in 3. razred.

Šola za strokovne delavce v vojaškotehničnih poklicih — specialisti radijske naprave, radiorelejne naprave in telefonsko-telegrafske naprave.

Na tej šoli vpisujejo samo v 3. razred.

KAŠNI SO POGOJI ZA SPREJEM?

Na natečaj se lahko prijavijo fantje, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo naslednje zahteve:

- Splošni pogoji:
 - da so zdravi in sposobni, kar bo ugotovila pristojna vojaška zdravniška komisija,
 - da niso bili sodno kaznovani in da proti njim ne teče kazenski postopek;
 - da imajo priporočilo o moralnopolitičnih lastnostih za šolanje in službovanje v oboroženih silah;
 - da imajo soglasje staršev — skrbnikov.

- posebni pogoji:
 - kandidati za 1. razred:
 - da so rojeni leta 1966 ali kasneje;
 - učenci, ki obiskujejo 8. razred osemletke, so morali 7 razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so osemletko že končali, so morali 8. razredu doseči najmanj dober uspeh;
 - učenci, ki so imeli v 7. oziroma 8. razredu dober uspeh, morajo v tem razredu imeti najmanj dobro oceno iz matematike, fizike in kemije.
 - kandidati za 2. razred:
 - da so rojeni leta 1965 ali kasneje;
 - učenci, ki obiskujejo 1. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 8. razred osemletke končati z najmanj dobrim uspehom;
 - učenci, ki imajo v 8. razredu osemletke dober uspeh, morajo iz matematike, fizike in kemije imeti oceno najmanj dobro.
 - kandidati za 3. razred:
 - da so rojeni leta 1964 ali kasneje,
 - učenci, ki obiskujejo 2. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 1. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so 2. razred končali, morajo v tem razredu imeti najmanj dober uspeh;
 - učenci, ki imajo v 1. in 2. razredu dober uspeh, morajo v tem razredu iz matematike, fizike in kemije imeti najmanj dobro oceno.

KAKO SE PRIJAVITE?
Kandidati, ki se žele javiti na ta razpis, naj se zgledajo pri občinskem upravnem organu za ljudsko obrambo v občini, kjer imajo stalno bivališče. Tam bodo dobili vsa pojasnila.

ŠOLANJE, PRAVICE IN OBVEZNOSTI UČENCEV IN GOJENCEV

Šolanje se začne 1. septembra in traja štiri leta ali dve leti.

Učenci in gojenci stanujejo med šolanjem v internatu in imajo na stroške Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do stanovanja, hrane, oblačil in obutve, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvenega varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov.

Učenci Letalske splošne srednje vojaške šole »Maršal Tito« so med šolanjem poleg obvladovanja rednega programa dolžni letati z jadralnimi in motornimi letali z dvojnimi komandami po programu jadrnjanja-letanja, po končani šoli pa nadaljujejo šolanje na Letalski vojaški akademiji.

Učenci splošne srednje vojaške šole »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani nadaljujejo po končani šoli šolanje na Vojaški akademiji kopenske vojske.

Gojenci srednjih vojaških šol rodov in služb so po končanem šolanju sprejeti v aktivno vojaško službo s činom vodnika ustreznega rodu ali službe.

Učenci šole za strokovne delavce v vojaškotehničnih poklicih odidejo po končanem šolanju na služenje vojaškega roka, zatem pa so sprejeti v službo v enote — ustanove, za katere so se šolali; pri tem določijo:

- naziv strokovnega delavca IV. stopnje za določeno specialnost,
- status civilne osebe v službi v JLA ter vse pravice in obveznosti, ki iz tega izhajajo.

Učenci oziroma gojenci so dolžni po končanem šolanju ostati v službi v Jugoslovanski ljudski armadi toliko časa, kolikor določa Zakon o službovanju v oboroženih silah. Medsebojne obveznosti kandidatov, sprejetih na šolanje in Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo, bodo urejene s pogodbo. S to bodo, poleg drugega določeni stroški šolanja (stroški za hrano, stanovanje v internatu in mesečni denarni prejemki) za primer, če učenec oziroma gojenec po svoji krivdi ne bi izpolnil obveznosti.

Natečaj velja do 28. februarja 1982.

O rešitvi prošnji bodo komisije za izbiro učencev in gojencev obvestile kandidate do konca marca 1982.

KJE DOBITE INFORMACIJE?

Vsa obvestila v zvezi z natečajem lahko kandidati dobijo pri:

- Splošni srednji vojaški šoli »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani, tel.: (061) 345-686,
- Upravi vojaškega okrožja Ljubljana,
- Oddelku za ljudsko obrambo v domači občini,
- Skupnosti za zaposlovanje.

Podaljšajmo članstvo v AMD

S prvim decembrom so v Avto moto društvu začeli obnavljati članstvo in včlanjevati nove člane. Pri tem gre za nekatere novosti: uvedli so kontinuirano članstvo, kar z drugimi besedami pomeni, da ima vsak član ugodnosti in pravice 12 mesecev od dneva plačila članarine. Nato pa mora do datuma veljavnosti članstva obnoviti članarino, sicer mu prenehajo veljati članske pravice in ugodnosti.

VIŠINA ČLANARINE

avtomobilisti (kategorija A)	400,00 din
motociklisti (kategorija B)	240,00 din
traktoristi (kategorija E)	240,00 din
člani brez vozil (kategorija C)	170,00 din
podmladek (kategorija D)	15,00 din

Vpisnina za nove člane kategorij A, B, E in C je 20 din.

Pred uvedbo kontinuiranega članstva so imeli članstvo vezano na člansko leto, ki je bilo izenačeno s koledarskim letom. V sistemu, ko so ga opustili, je član, ki se je včlanil, recimo v januarju, užival članske ugodnosti do izteka leta, to je vseh dvanajst mesecev. V povsem drugačnem položaju pa je bil član, ki se je včlanil v mesecu oktobru, saj je ta imel priložnost izrabljati članske ugodnosti le tri mesece — višina članarine pa je bila v obeh primerih enaka. Nov sistem, kontinuirano članstvo, je te nepravilnosti izločil, kar je verjetno velika ugodnost za člane AMD.

Avto moto društvo organizira tečaj za voznike motornih vozil za A, B in F kategorijo. Tečaj se prične v ponedeljek, 11. januarja. Prijavite se v društveni pisarni na Stari cesti 7.

Poglejmo le nekatere ugodnosti oziroma nekaj uslug, ki so jih deležni člani AMD. Vsi dobijo »ATP knjižico« z ovitkom, avtokarto Slovenije, nalepko YU, nekaj brezplačnih storitev, če se na poti pokvari avto. Član AMD ima tudi pravico do enega brezplačnega prevoza pokvarjenega vozila do 500 km, do nekaterih preventivnih pregledov vozil itd. Sicer so poverjeniki vrhniskega Avto moto društva že v akciji. Kljub temu pa opozarjajo vse šoferje in voznike motornih vozil, da se oglašijo v društveni pisarni na Stari cesti, kjer jim bodo postregli s celovito informacijo.

AVTO MOTO DRUŠTVO VRHNKA

RAZPISUJE JAVNO LICITACIJO

za naslednja osnovna sredstva

- Avtomobil Zastava 750, leto izdelave 1979, začetna cena 45.000 din.
- Avtomobil Zastava 750, leto izdelave 1976, začetna cena 26.000 din.
- Avtomobil Zastava 750, leto izdelave 1977, začetna cena 50.000 din.
- Avtomobil Zastava 750, leto izdelave 1977, začetna cena 32.000 din.
- Avtomobil Zastava 750, leto izdelave 1977, začetna cena 46.000 din.

Licitacija bo v soboto, 9. januarja 1982, ob 10. uri v garaži AMD na Klisu. Licitacija ob 12. uri v prostorih AMD Vrhnika, Stara cesta 7.

Prednost imajo organizacije združenega dela. Licitacija zanje je od 12. do 12.30 ure. Potem za zasebnike.

Na licitacijo lahko grede le tisti, ki bodo do začetka licitacije vplačali 10 odstotni polog od vrednosti začetne cene.

»AVTOMONTAŽA« LJUBLJANA TOZD KOVINARSKA, VRHNKA Partizanski tabor 1

objavlja naslednja prosta dela in delovne naloge:

- 2 PK proizvodna delavca — ključavničarja
 - možnost zaposlitve žensk;
 - zahtevana PK izobrazba kovinske stroke s 3-mesečnimi delovnimi izkušnjami;
 - poskusno delo traja 45 dni;
 - stanovanje ni zagotovljeno

Pismene prijave morajo kandidati — skupno z dokazili o strokovnosti — predložiti v roku 20 dni od objave komisiji za delovna razmerja TOZD KOVINARSKA, Vrhnika, Partizanski tabor št. 1.

Kandidati bodo o rezultatih obveščeni v roku 30 dni od datuma objave.

ZAHVALA

Ob smrti našega očeta

Alojza Gutnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, vence in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo smo dolžni gasilskemu društvu Vrhnika in Komunalnemu podjetju Vrhnika.

Otroci z družinami

ZAHVALA

Nenadoma nas je za vedno zapustila naša draga

Marjeta Rožnik

iz Verda

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli ali napisali besede sožalja, se od nje poslovili z venci in cvetjem in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobrega očeta, dedka in pradedka

Jakoba Kodermana

iz Ligojne

se iskreno zahvaljujemo pevcem in gasilcem iz Verda. Hvala za darovano cvetje in izraze sožalja. Hvala vsem, ki ste se od njega poslovili na našem domu ali ga spremili na njegovi zadnji poti.

Njegovi najbližji

ZAHVALA

Ob prerani smrti moža in očeta

Ivana Nučiča

vsem, ki ste kakorkoli počastili spomin nanj, za pospremili na njegovi zadnji poti, se enkrat iskreno hvala.

Žena Slavka in hčerke

varnostnikov — za območje Vrhnike in Potojke

POGOJI:

- končana osnovna šola ali vsaj 6 razredov osnovne šole;
- odslužen vojaški rok;
- moralnopolitična neoporečnost.

Kandidate vabimo, da vložijo pismeno ponudbo v 15 dneh po objavi na naslov: DO »VARNOST«, o. sub. o., TOZD Varovanje premoženja LJ-VIČ, Ljubljana, Koprška 46 (tel.: 268-874)

DO »VARNOST« o. sub. o.

TOZD VAROVANJE PREMOŽENJA

LJUBLJANA VIČ

Ljubljana, Koprška 46

Komisija za delovna razmerja

objavlja

prosta dela in naloge

Narava in človek

Zima nam je potrkala na vrata. To pa ne občutijo samo ljudje, temveč tudi naša plemenita divjad in ptički pevci. Brez njih bi bila narava nima in pusta. Vsem ljubiteljem narave in živali priporočamo, da kakorkoli v teh zimskih časih krmijo divjad in ptice. Lovske organizacije in gozdno gospodarstvo je pravočasno nabavilo hrano za ptice in jih sedaj v teh zimskih dneh krmijo. Lovci so tudi postavili posebna krmilna mesta za divjad, katera tudi redno polnijo s hrano.

Priporočamo vsem, da pomagajo pri tem humanemu delu.

Vedno pa se najdejo ljudje, ki delajo ravno nasprotno, pobijajo uboge živali, zlasti ptice pevke. Pojavila so se med mladletniki zračne puške, s katerimi streljajo vse, kar vidijo. Kaj res starši tega ne vidijo? Ali drugi odrasli občani, ki bi to morali preprečiti?

Ptice pevk in drugih ptic se ne sme loviti na limance, tudi to je z zakonom prepovedano.

Naj ponovno opozorimo, da so zračne puške po Zakonu o orožju športno orožje. Imetnik tega orožja lahko to orožje uporablja na določenem prostoru pod nadzorstvom odrasle osebe. Če se zaloti kogarkoli z zračno puško v gozdu, ima vsak občan pravico orožje odvzeti in izročiti postaji milice v nadaljnji postopek. Zlasti bodo na to pozorni lovski čuvaji in vsi lovci ter delavci javne varnosti. Pomembno je omeniti tudi to: naše območje je okuženo s steklinco, ki pojavi so pri lisicah, jazbecih, psih in mačkah. Nekateri to premalo resno jemljejo, puščajo pse odvezane, sprehajajo se tudi mačke vsepovsod in z njimi prihajajo v stik otroci, ki se ravno tako lahko okužijo. Vzemimo malo resneje ta pojav!

Torej, naj veljimo ti napotki.

Lovska družina Vrhnika pa želi vsem občanom srečno, zdravo in mirno novo leto 1982

FRANC KRAJNC

V SZDL se moramo vključiti

Veliko govorimo o SZDL, kot frontni organizaciji delovnih ljudi, o uresničevanju njihovih potreb, vlogi njenih članov in o njenem mestu.

Mesto članov SZDL je prav gotovo na tisočih najbolj aktualnih družbeno-ekonomskih vprašanjih v tem obdobju — obdobju stabilizacije.

Tu si člani lahko najdemo svoje mesto in naloge. Uspešno bomo poiskali samega sebe, če bomo spoznali, da je uspeh v SZDL odvisen od nas.

Ob tem smo že veliko govorili tudi pri nas na Vrhniki. Res da je bilo veliko uresničenejših, šole, vrtec, stanovanja, elektrifikacija, promet itd., razvila se je industrija, vendar s tem še ne moremo biti povsem zadovoljni. Stremeti moramo vedno po boljšem in popolnejšem. Mnogokrat pišemo o pavšalnih ocenah stanja, posebno v gospodarstvu, družbenih službah, govorimo o preveliki administraciji, ne povemo pa odkrito, kaj ukreniti, da bi rešili vse probleme delovnega človeka in krajana. Spomnim se, da je konferenca mladine ocenila slabe odnose do sebe v nekaterih gospodarskih in društvenih organizacijah, ni pa povedala, katere so in kateri ljudje so za to odgovorni.

Dalje: kaj smo storili, da bi bil delegatski sistem uspešnejši in resnično delegatski. Marsikdaj se je že zgodilo, da so bile seje delegatov nesklepne, ne da bi potem delegate poklicali na odgovornost, seveda ne na kazensko odgovornost, ampak na človeško. Tako moramo oceniti to odgovornost vsi krajani. Delegati morajo odgovarjati svojim volilcem, ne pa da se to prepusti administraciji, ki pa seveda dela po svoji presoji in ne po presoji delegatov. Nekaj podobnega je tudi v skupščini krajevnih skupnosti. Ki so ali niso bile skliceane ali niso bili podani ustrezni obračuni. Navajam samo nekaj primerov,

kamor mora SZDL osredotočiti svojo največjo aktivnost. Zanimivo je, da tudi poročila mnogih komunistov niso povsem konkretna, posebno problemov kmetijstva se izogibamo, čeravno je na Vrhniki poleg industrije ravno kmetijstvo zelo aktualno.

Končno pa prepuščam razpravljanje o tem vprašanju vsem odgovornim faktorjem družbenega življenja. Želim pa govoriti tudi o odnosu članov SZDL do poravnave članarine. Povedati želim, da je le-ta skoraj simbolična in za izvajanje nalog, ki jih ima naša organizacija, ne more zadostovati.

Ze samo v odnosu do poravnave članarine se kaže odnose do svoje organizacije, ki nima majhnih nalog in odgovornosti. V te odgovornosti pa smo vključeni vsi krajani, posebno pa člani SZDL. Tudi v poravnave te minimalne članarine se kaže odnos do razreševanja problemov, ki sem jih le bežno naštel. Ljudje, ki pobirajo članarino, to delajo vsi neradi, saj naletijo na negodovanja in razne neumestne kritike. Samo objektivne kritike pobiralec lahko posreduje organom SZDL. Mislim, da tudi s članarino občani lahko sodelujejo v političnem, družbenem problemu. SZDL kot frontna organizacija najširšega kroga delovnih ljudi naj bi po svojem članstvu tudi v tem primeru prispevala k uresničevanju vseh svojih programov posebno v sedanji težavni gospodarski situaciji.

Se posebno se moramo vseh problemov zavedati, sedaj so pred nami volitve, izbira kandidatov.

DOBOVOLJC PAVEL

jači... kam pelje njegovo življenje.

Sele svež zrak in toplo sonce, ki je za hip posijalo iza črnih oblakov, mi je preganlo težko misel.

Po drugi uri sem končala z opravi in tako na Viču vstopila v prenapolnjen avtobus. Stojeci smo se dremali, slišati je bilo godrnjanje, stokanje, med jezo tudi kletvice, in če bi se vsi stoji ne držali, bi se ob tako privlačnih sunkih vsi podrli, kakor domine.

Tako smo se peljali naprej. Nekoliko pred seboj sem zagledala mlado bodočo mamico, ki se je začela prestopati, sklanjati glavo, opazila sem, da ji postaja slabo, a nihče ji ni odstopil sedeža, čeprav so okrog nje sedeli zelo mladi. Zasmilila se mi je. Na postaji Lukovica pa je poleg mene k sreči nekdo zapustil sedež, takoj sem pocukala za roko trpečo mamico in ji rekla, naj gre sedet. Rada se je odzvala, preden se je vsedla, pa me je globoko pogledala s svojimi lepimi, velikimi rjavimi očmi. Stisnila sem zobe, kajti tudi moje oči so se orosile. Zopet sem pomislila, zakaj se ne bi nekdo vsaj v takem položaju umaknil s sedeža.

Reveži so tudi vsi tisti, ki se vozijo vsak dan v tako natrpanem avtobusu. Res je, da ni avtobusov na razpolago, a dobro bi bilo, da bi se odgovorni potrudili, da bi vsaj v največjem prometu vozil še dodaten avtobus in tako bi odpadla potnikom marsikatera težava.

Tako se mi je stekla moja vožnja, doživljaj pa sem strnila v skromen članek. Blizu se tudi novo leto 1982. Vsem bralcem Našega časopisa, potnikom Krpana, delovnim ljudem, predvsem kmečkemu sloju, želim miru, zdravja, sreče in veliko uspeha v letu 1982.

Bodoči mamici v belem plašču pa želim, da se ji v prihodnjem letu izpolnejo vse skrite želje.

potnica avtobusa M. MELE

Etnološko raziskovanje naše občine

Ob zaključku dela »Etnološka topografija območja občine Vrhnika« sem sklenil, da tudi širšo javnost v občini obvestim o poteku svojega dela in zaključkih — v kolikor o njih moremo za sedaj že govoriti. Delo, ki naj bi po programu izšlo v obliki knjižice v prihodnjem letu, je le sestavni del obsežne naloge, s katero bi pedagoško-znanstvena enota za etnologijo želela podati oris podlage in temeljnih sestavnih načina življenja Slovencev v našem stoletju.

V delu gre za pregled notranjega ustroja obravnavanega področja, razvoja njegove demografske, gospodarske, poklicne in socialne podobe, problematike uvajanja novosti v vsakdanje življenje in razkroja ter stopnje ohranjenosti tradicionalne kulturne podobe. Ker pa delo poteka tudi v drugih občinah slovenskega etničnega ozemlja, bo potem, ko bo naloga končana, omogočen dokaj nadroben vpogled v zgodovinski razvojni proces na področju, ki je etnološke narave ali je z njo nerazdruženo povezan, za ves slovenski etnični prostor. To za razdobje od zadnjih dveh, treh desetletij preteklega stoletja naprej.

Etnološka topografija območja občine Vrhnika ni delo, ki bi bilo v predstavitvi gradiva in v zaključkih kakorkoli popolno. Obravnavano območje sodi namreč med tiste dele slovenskega etničnega ozemlja, ki so bili doslej iz etnološkega zornega kota slabo obdelani. Sondažne terenske raziskave so lahko le delno zapolnile to vrzel. Arhivski del za občino Vrhnika pa je žal močno pomanjkljiv. Mnogo koristnih drobcev sem zasledil v Cankarjevih delih pa tudi v delih drugih pisateljev, ki obravnavajo Vrhniko oz. vrhniško območje, vendar pa je žal za etnološko raziskavo to premalo in sem se moral največkrat zanašati na spomin informatorjev, katerim sem nadvse hvaležen za pomoč, ki so mi jo že nudili ali pa mi jo še bodo. Vem, da bi bralci raje čitali zanimivosti in zaključke raziskave o svojem kraju, vendar pa mislim, da jih je zanimivo seznaniti tudi s samim potekom dela in s težavami, s katerimi se sooča raziskovalec.

Težko je pisati ljudem o njihovem kraju, prostoru, v katerem živijo in njihovem načinu življenja. Ta se je od konca prejšnjega stoletja do danes spremenil. To vemo vsi in v tem smo si verjetno tudi enotni. Vendar pa mislim, da bo pri mojih ugotovitvah o spremembah in med vašimi spomini in mišljenji prišlo do posameznih razlik. Čeprav bodo moji zaključki sprejeti na podlagi arhivskih virov, prebranih knjig in seveda predv-

sem vaših pričevanj, nočem trditi, da bodo absolutno pravilni in zato že vnaprej prosim, da mi morebitne napake popravite. Ker več ljudi več ve, želim, da bi mi s svojimi dopisi na uredništvo glasila pomagali razjasniti nekatere nejasnosti. Predvsem pa si želim starih fotografij iz časov vaše rosne mladosti, slik iz albumov vaših očetov in mam, dedkov in babic. Za fotografije, ki jih vam bomo seveda vrnili, vas prosimo zato, ker jih v arhivu ni. Pri fotografijah prosimo tudi napisati, kaj fotografija predstavlja, kdaj je bila posneta, kdo jo je posnel in skratka — največ podatkov, ki jih o njej veste.

Da pa boste vedeli čimveč o raziskavi, vam jo bom danes poskušal v grobem predstaviti.

Celotno delo je razdeljeno v grobem na tri dele, in sicer: na obdobje pred I. svetovno vojno, na obdobje med obema vojnoma in na obdobje po drugi svetovni vojni ter stanje sedaj. Raziskovalci pravimo, da je treba zajeti tematiko razvojnega. Ker se danes ne nameravam spuščati v razne ugotovitve, bi vam rad povedal le, kje bi si za popolno sliko želel še več podatkov.

Tako sem recimo izbrskal, da je prvi zdravnik prišel na Vrhniko ob koncu 19. stoletja, da je obstajala babiška služba na Vrhniki, v Borovnici in v Podlipi, vendar pa o samem zdravilstvu, plačilu zdravnika in o ljudskem zdravilstvu nisem izvedel ničesar. Zanima me tudi, kako so se zdravili ljudje iz vasi. Kakšne so bile avtobusne zveze oz. še prej postiljonske, kdo je z njimi potoval in do kdaj so ljudje širokih ljudskih množic premagovali poti iz vasi v vas še pretežno s pešace-njem? Kako je potekala trgovina, sejmarska dejavnost, oprema gostiln, kdo je največkrat zahajal v njih in ob katerih priložnostih ter kdaj so ljudje v njih jedli in pili? Zanimajo me tudi izrazitejšee lokalne značilnosti, kot je npr. v Bervkah rezanje šote ter morebitne šege in običaji pri raznih opravilih oz. pri raznih praznikih in kaj so ljudje sploh slavili. Med posebnostmi spada recimo tudi obrtniki, ki je slovel po svojih izdelkih daleč naokoli ali pa da so bili izdelki posebnost nekega kraja. Tu ne gre samo za tako imenovane zunanje spremembe, temveč tudi za spremembe, ki so bile narejene zaradi vsakega načina mišljenja in težnje po lažjem življenju. Tako me zanimajo spremembe v opremljenosti domov, bodisi to kuhinja ali pa uvajanje dvoposteljnih spalnic, otroških vozičkov. Spremembe v našem perilu, vrhnjih oblačilih (delovnih in prazničnih), pri pokrivalih in obuvti, v pričeskah in dodatkih (torbe, denarnice, dežniki ipd.). Se še spominjate tistih časov, ko so se fantje dobili na vasi in zapeli? Od tega ni niti toliko let, pa vendar s tempom življenja to počasti zamira. Kje so že tisti časi, ko ste potem, ko ste »slekli koruzo« zaplesali? Se še spominjate plesov, ki ste jih tedaj zaplesali?

BLAŽ TELBAN

Program proslav in prireditiv

Koordinacijski odbor za proslave in prireditve pri OK SZDL pripravi gram proslav in prireditiv za prihodnje leto. Gospodarski položaj naš varčevanje povsod, tako so tudi pri sestavljanju programa dali še poudarek racionalnemu trošenju denarja pri organiziranju vseh prireditiv. Takšna usmeritev velja tudi za vse, ki nameravajo v letu 1982 zirati kakršnokoli proslavo. Svoje programe praznovanj pa naj čimprej vložijo koordinacijskemu odboru (vsaj do srede januarja).

»Glas Vrhnike« — izšel pred 30. leti

»Z današnjim dnem stopa v življenje novi slovenski lokalni najstodnevnik: »Glas Vrhnike«. Brez dvoma je to za naše kraje pomemben dogodek, saj je napoved, ki je bila v zadnji številki Usnjara o tem, da se pripravlja izdajanje novega časopisa, sprožila precej ugibanj, kakšno bo bodoče vrhniško glasilo in kakšne probleme bo obravnavalo. Tako se je začel uvodnik v prvi številki Glasa Vrhnike, ki je prišel na »svetlo« pred 30 leti — prvič je izšel 29. novembra 1951. leta. Lahko si imamo za predhodnika Našega časopisa.

Starejši se še spomnite, kaj ste leto in pol, kolikor je izhajal, prebivali v njem. Kakšno je bilo to glasilo, o čem je poročalo? V osnovi se ni razlikovalo od sedanjega časopisa. V njem je vsakdo lahko našel nekaj, kar ga je še posebej pritegnilo. Pisali so o gospodarstvu, družbenopolitičnem življenju, ni manjkalo tudi športa in kulture. V njem je izhajal podlistek Krinski partizani Toneta Vidmarja-Luke.

Precej so pisali tudi o kmetijstvu. Kot priloga pa je izhajal Vestnik slovskega sveta LUV Usnjara.

Žal je po dobrem letu in pol prenehal izhajati, čeprav — kot pravijo starejši občani — so se ljudje nanj navadili in ga radi prebirali. Utrli pa pionirsko pot pri obveščanju občanov in ravno dobri spomini na to glasilo so bili tisti, ki so vodili tudi Naš časopis.

Dve leti radiokluba

Mineva dve leti, odkar je v Borovnici ustanovljen radioklub, ki pa združuje v svojih vrstah pretežno radioamaterje operaterje. Njihova želja pritegniti v svoje vrste tudi pionirje, mladino in občane, ki jih zanima radio, elektronika ter telekomuniciranje.

Uradne ure v radioklubu so ob torkih ob 19. uri, prostori radiokluba pa vrhniško pot pri obveščanju občanov in ravno dobri spomini na to glasilo so bili tisti, ki so vodili tudi Naš časopis.

UPRAVNI ODBOR

Nagradna novoletna križanka

Rešitve pošljite do 15. januarja na uredništvo. Izžrebali bomo tri nagrade: 500. din; 400 din in 300 din.

NAŠ ČASOPIS	OBROČEK	ZNAK ZA KISIK	STOKATI JAHRA TI	ZIDNA PREVLJEKA	NAJVIŠJA IGRA PRI TAROKU	ZATOČIŠČA	KAZALNI ZAI MEK	VEZNIK	SESTAVIL SUSMAN JAKOB	ZASEDE PRIPRAVE ZA LOV	RADIJ	LUKA V ALŽIRU	TONALNOST, SO ZVOČJE	IZDELOVALEC OPEKE	FRANKA
VOZITI SE	P	O	T	O	V	A	T	I	POZITIV. DEL ATOMA VEZNIK	P	R	O	T	O	
POLMER	R	REKA V BRAZILJI ŠOTOR, KOČICA	A	M	A	L	O	N	K	A	KRAJE UDAREC	R	O	P	
POKI	S	T	R	E	L	I	PREDPONA	O	S	T	A	N	E		
TANTA-LOVA SOL	T	A	N	T	A	L	A	T	OSTALINA ENAKI ČRKA	O	S	T	A	N	E
IZRAELSKI POLITIK EBAN	A	B	A		ERNILNIK KRAJ NA POHORJU	T	I	N	T	N	I	K	OZNAKA ZA KARLOVAC MOLEK	K	A
ČISTA TEŽA	N	E	T	O											
GOZDNA ZVER PRIPRAVE ZA GAŠENJE		R	I	S											
GLAVNI ŠTEVNIK	E	N		A	AMPER IZDELEK MEOLA										
ABELOV BRAT	K	A	J	N											
SKALNI PRAČ		K	O	K											
KAZALNI ZAI MEK	T	E	G	A											
STAR PREBIV. NA BALKANU	I	L	I	R											
NEDELJIVI ČRKA	L	J		I	ITALIA										
ZNAK ZA KALIJ	K	OTOČJE NA TIHEM OCEANU	OGLJIK IZ MESA												
ZIMZELENI GRM	T	A	M	A	R	I	S	K	A	TOVARNA POHIŠTVA DRŽAVA V ZDA	M	E	B	L	
VZKLIK PRI BIKO-GORDAN	O	L	E		TV ZASLONI SLOVEN. FILM	E	K	R	A	N	I	PERZIJSKI DENAR ARABSKI ZREBEL	R	I	A
MEDMET (PARANJE)	R	E	S	K	VSEKAKOR OČET										
HEROJ	J	U	N	A	K	BRATI ANSTRIJA	C	I	T	A	T	I	DORE ČASL. PREDLOG	D	
PREBIV. SOSEBNE DRŽAVE (dvojina)	I	T	A	L	I	A	N	A	VODIK TONA						
TOVARNA TOVARNIH VOZIL	T	T	A	S	ZDRAVNIKI SPECIJA-LISTI	O	R	T	O	P	E	D	I		

Decembrski dan

Sredi dopoldneva sem na Vrhniki sedla na avtobus, blizu mene pa se je usedel na zunaj kar dobro urejen moški srednjih let. Odpeljali smo se. Kmalu pa mi zrak v avtobusu ni odgovarjal, vedno težje mi je postajalo. Opazila sem, da je ta moški močno zaudarjal po alkoholu. Mislila sem se že prenesti, a potrpela sem, saj smo se bližali Ljubljani. Zdržala sem, a v mislih sem imela moškega... zakaj se vdaja pi-

Naš časopis — Glasilo Občinske konference Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Vrhnika — Ureja uredniški odbor: Jereb Marina (predsednik), Čurk Vida, Borčič Milorad, Susman Jakob, Selan Milan, Krašovec Andrej, Petelin Franc (glavni in odgovorni urednik), Žitko Ivan (tehnični urednik) — Naslov uredništva: OK SZDL, Cankarjev trg 8, Vrhnika — Številka žiro računa: 50110-678-41015 — Telefonska številka uredništva: 70-325 — Tisk: Tiskarna Ljudska pravica, Ljubljana, Kopitarjeva 2 — Po mnenju Sekretariata za informacije v IS SRS na podlagi 7. točke prvega odstavka 26. člena zakona o obdavčenju proizvodov in storitev v prometu (Uradni list SFRJ, št. 33-316-72) je Naš časopis oproščen prometnega davka.